

TURNUL DE VEGHERE

Vesitorul
în parafraza lui Jehova

„Și vor ști că eu sunt Jehova”

- Ezechiel 35:15.

CONTINUTUL

Temelie sigură pentru Lumea Nouă	2
„Stăruitul legii”	4
Neprihănire și mântuire	5
„Cuvântul credinței”	7
„Dar cum vor ei”	9
Dedesubtul Equatorului	11

VOI SUNTEȚI MARTORI MEI ZICE JEHOVA, CA EU SUNT DUMNEZEU” ISAIA 43:12

Temelie sigură pentru Lumea Nouă

„De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, pun ca temelie în Sion o piatră, o piatră încercată, o piatră de preț, piatră din capul unghiului clădirii, temelie puternică; cel ce o va lua ca sprijin, nu se va grăbi să fugă”. (Isaia 28:16).

IEHOVA a pus o piatră de temelie în Sion, capitala universului Său. În ciuda evenimentelor istorice pe pământ de la 1914, și în ciuda disprețului și neatenției autorilor mondiali de după război și a preocupării lor cu lucruri lumești, această piatră de temelie este, cu toate acestea, mereu acolo. Iehova, care a pus-o acolo să stea pe vecie, zice „Totuș, Eu am uns pe Împăratul Meu pe Sion, muntele Meu cel sfânt”. (Psalm 2:6). Piatra de temelie în capitala organizației lui Dumnezeu, Sion, nu este pescarul — apostolul Petra, ci Regele lui Iehova, Christos Isus, căruia I-a dat toată puterea în cer și pe pământ. De la sfârșitul timpurilor păgânilor, în 1914, Regele lui Iehova guvernează în Sion, extinzându-și în mod activ puterea Sa spre această zonă, pământul, în timp ce încă dușmanii Săi continuă să activeze pe acest glob. Toți cei ce-și pun încrederea în dușmanii religioși, politici, comerciali și sociali ai Regelui lui Iehova în Sion, sunt siguri că vor fi amăgiți și sufăr înfrângere zdrobitoare și execuție de către piatră, în bătălia Armagedonului. Acei cari își pun încrederea în Regele lui Iehova și-și clădesc speranța lor pe El, pentru o lume nouă vecinică, a dreptății, nu vor fi dați de rușine nici odată, necăjiți, sau desamăgiți. În deplină asigurare a acestora, Iehova Dumnezeu zice (Isaia 28:16): „De aceea, așa vorbește Domnul Iehova: Iată, Eu pun în Sion ca temelie o piatră, o piatră încercată, o piatră de preț, piatră din capul unghiului clădirii, temelie puternică; cel ce va crede, nu se va grăbi să fugă”. — *Versiunea americană Standard*.

Oamenii cari de la 1914 ignorează și leapădă piatra de temelie în Sion și se întorc la zidarii mondiali omenesți, imitează pe conducătorii Iudei religioși și pe politicienii Romani Pilat din Pont și Irod, care au leapădat pe „Omul Christos Isus” și L-au dat pe mâna executorilor. Într-o scrisoare specială către creștinii din Roma, apostolul Pavel trage câteva concluziuni puternice din acea acțiune antichristă a acelor religioniști și politicieni. Dar în capitolul al zecelea al acestei epistole, Pavel arată, că pe când se aștepta o leapădare, de către unii, a pietrei de temelie a lui Iehova în Sion, în același timp avea loc o acceptare a ei, de către alții. Pavel și-a consacrat eforturile sale, să ajute pe aceia cari erau influențați

de prejudecii, informare greșită și lipsă de cunoștință, să învingă greutatea lor și să vadă că piatra de temelie a lui Iehova este singura salvare pentru neamul omenesc într-o lume nouă, durabilă, adevărului și dreptății. Cu privire la starea de nedumiroare a lumii de astăzi, și necesitatea unei acțiuni individuale în direcția dreaptă, o examinare a capitolului al zecelea din Romani este acum foarte la timp; și la o astfel de examinare procedăm noi acum.

După ce s'a referit la profeția susnotată a lui Isaia, Iudeul convertit, Pavel, zice, cu sentiment personal, către frații săi creștini din Roma: „Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu pentru Israelii, este să fie mântuiți”. (Romani 10:1) Pavel avea totuș bunăvoință față de Iudeii naturali, sau Israelii, fapt care este mai bine exprimat în cuvintele sale în traducerea mai bună a unui traducător modern: „Fraților, inima mea este plină de bunăvoință față de ei; rugăciunea mea către Dumnezeu, este ca ei să poată fi mântuiți”. (*Goodspeed*) Prin urmare, apostolul nu avea bunăvoință față de conducătorii cari erau răspunzători pentru omorirea lui Christos Isus. Bunăvoința sa față de poporul comun, care și-a pus greșit încrederea în conducătorii religioși, drepti pe din afară, și cari erau conduși de acele călăuze oarbe în căile religioase, cari duc în prăpastia distrugerii naționale și personale. Pentru a dovedi buna sa voință, Pavel a predicat Iudeilor la orice ocazie. În Corint, Grecia, de unde a scris el scrisoarea sa către Romani, „el vorbea în sinagogă în fiecare zi de Sabat, și îndupleca pe Iudei și pe Greci,..... dovedind Iudeilor că Isus este Christosul..... Dar Crisp, fruntașul sinagogii, a crezut în Domnul împreună cu toată casa lui. Și mulți dintre Corinteni, cari auzisera pe Pavel, au crezut și ei, și au fost botezați”. După aceea Pavel a pus mărturie despre Christos Isus, în alte multe sinagogi ale Iudeilor. (Fapte 18:4-8, 19, *Versiunea americană Standard*; 19:8). Și în timp ce a arătat bunăvoință față de cei ușor de învățat din poporul său, el deasemenea se ruga lui Iehova Dumnezeu pentru că Dumnezeu poate să-l folosească la mântuirea acelor Iudei cari în mod sincer au căutat să cunoască și să se inchine lui Iehova.

Aceeași atitudine este adărată și pentru rămășița Martorilor lui Iehova de pe pământ astăzi.

1. Ce a pus Iehova în Sion, și ce a fost prezis cu privire la aceia care-și pun încrederea în ea?

2. Ce face, în general, studiarea capitolului al zecelea din Romani, așa de la timp acum?

3. Pentru ce a avut Pavel neîncetată bunăvoință față de frații săi Israelii, și cum a dovedit el aceasta?

4. Pentru ce au Martorii lui Iehova bunăvoință față de poporul comun din „creștinătate”, și cum manifestă ei aceasta?

Domnitorii și dictatorii politici, comerciali și religioși ai „creștinătății”, au lepădat pe Regele lui Iehova în Sion, și ei au încercat să împiedece și au pătat lucrul de mărturie, care atrage atențiunea asupra pietrei de temelie, pe care Iehova a pus-o în organizația Sa principală Sion. Cu toate acestea, poporul comun, care zace fără ajutor sub astfel de domnitori contrari lui Iehova, nu sunt în toate cazurile de acord cu acțiunea domnitorilor lor. Ei sunt cu totul obișnuiți de călăuzele lor oarbe. Adeseori oameni sunt atrași într-o acțiune violentă împotriva Martorilor lui Iehova, de către proștii și conducătorii religioși intriganți. Conștiințioși de acest fapt, Martorii lui Iehova nu manifestă roa voință împotriva persoanelor singuratice din poporul comun al „creștinătății” și „păgânismului”; ei manifestă bunăvoință față de ei vizitându-i pe la casele lor, atât pe cei mari cât și pe cei mici, invitându-i să laso ca toți împreună să facă o alegere individuală respectând mesajul Impărăției. Și în timp ce proclamă, în modul acesta, poporului comun mesajul, ei se roagă. Ei se roagă ca să fie folosiți de Iehova Dumnezeu în ajutorul celor umili, pentruca aceștia să poată fi salvați de execuție în această zi a judecării neamurilor și să poată fi mântuiți pentru viață în viitoarea „lume dreaptă, fără sfârșit”. Oricum ar face organizațiile naționale și funcționarii lor domnitori, nu trebuie să prejudicieze pe Martorii lui Iehova față de persoane singuratice cari sunt în sau sub astfel de organizațiuni. Străduința lor este să facă lucrul creștinesc în interesul mântuirii tuturor „altor oi” ale lui Dumnezeu, „oamenii de bine”. Ei știu că organizațiile naționale, comerciale și religioase vor fi distruse la sfârșitul lumii în Amaghedon, dar că persoanele cari acum caută pe Iehova și Impărăția Sa, pot fi ascunse și mântuite de această distrugere a organizațiilor mondiale.

‘ Cu privire la Israelii naturali sau Iudei induși în eroare, Pavel zice: „Le mărturisesc că ei au o râvnă pentru Dumnezeu, dar fără pricepere (fără cunoștință, grecește *epignosis*)”. (Romani 10:2) Nu se poate tăgădui că Iudeii aveau ceva cunoștință (*gnosis*) despre Sfintele Scripturi, dar nu o cunoștință (*epignosis*) corectă, precisă, deplină, clară, mai mult adevărata cunoștință a Scripturilor, cu privire la descoperirea divină prin spiritul Său sau forță activă. Iudeii aveau un zel fanatic, induși în eroare prin tradițiile religioase ale oamenilor cari contraziceau și călcau cuvântul lui Dumnezeu și cari le făceau pe acestea fără efect. Deaceia Isus a venit pe ucenicii Săi împotriva religioniștilor zicând: „Au să vă dea afară din sinagogi: ba încă, va voni vremea când, oricine vă va ucide, să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu. Și se vor purta astfel cu voi, pentrucă n’au cunoscut nici pe Tatăl (Iehova), nici pe Mino (Isus Christos)”. (Ioan 16:2, 3).

‘ In ziua de azi, cu siguranța viitoare a lumii în serioasă indoială, conducătorii politici și religioși, au ridicat strigătul pentru „mai multă religiozitate!” Poporul, cugetând că acesta ar fi un strigăt către Dumnezeu, îl urmează tot timpul și par a arăta evlavie față de Dumnezeu. Da, ca în cazul acolora cari au practicat „religia iudaică” în ziua lui Pavel, poporul „creștinătății” exprimă o evlavie pentru Dum-

nezeu, dar nu în conformitate cu *cunoștința corectă (epignosis)* a cuvântului lui Dumnezeu. Este o evlavie în conformitate cu tradițiile religioze făcute de oameni, inspirate de demonism; și tocmai aceasta face ca poporul să lupte împotriva adevăratei cunoștințe a lui Iehova Dumnezeu, în timp ce este dusă poporului de către Martorii Săi. Faptul că religioniștii sunt sinceri în evlavia lor, nu-i scuză și nici nu-i salvează. Evlavia lor nefiind în conformitate cu cunoștința cuvântului lui Dumnezeu, aceasta nu este credință; pentrucă cunoștința cuvântului lui Dumnezeu este adevărata bază sau temelie a credinței. Evlavia lor provine, pur și simplu, din credulitate care acceptă tradițiunile, sfaturile și poruncile proștilor religioși, fără întrebare și fără investigație. Astfel de evlavie, afară numai în cazul dacă este întoarsă spre canalul care curge în conformitate cu cunoștința descoperită a cuvântului scris al lui Dumnezeu, în mod hotărât duce pe cei evlavioși în mari crime și opoziție fatală împotriva lui Iehova Dumnezeu și a pietrei Sale de temelie pusă în Sion.

‘ Cei evlavioși par a crede și încearcă să se convingă pe sine că ei sunt drepti și că stindardele și formalitățile lor religioase sunt drepte. Dar să ascultăm ce zice Pavel despre religioniștii Iudei evlavioși: „Pentrucă, intrucât n’au cunoscut neprihănirea, pe care o dă Dumnezeu, au căutat să-și pună înainte o neprihănire a lor înșiși, și nu s’au supus astfel neprihănirii, pe care o dă Dumnezeu”. (Romani 10:3) Christos Isus, Cel Drept, a condamnat tradițiunile lor omonoști; și a expus practica lor, a „religiei Iudeilor” ca fiind nedreaptă. El a arătat astfel că Iudeii nu puteau atinge adevărata dreptate înaintea lui Dumnezeu prin faptele lor imperfecte, chiar încercând să țină legile și poruncile legământului sau pactului, pe care Dumnezeu l-a făcut cu națiunea lor, prin profetul Moise. Pentru a fi îndreptățiți, sau pentru a ajunge într-o stare dreaptă înaintea lui Dumnezeu, ei trebuie să practice credința în Dreptul Răscumpărător, Christos Isus, a cărui jertfă de răscumpărare șterge păcatole acolora cari se căiesc și cred. Cu toate acestea, evlavia Iudeilor pentru religie, în scopul trufăș de a dezvolta îndreptățirea de sine, a lor personală, și de a-i da importanță, i-a făcut ca să nu se supună căii lui Dumnezeu pentru a câștiga neprihănirea prin cunoștință și credință în Christos Isus. Ei au persistat cu încăpățănare în a căuta să fie neprihăniți independent de Christos Isus și de ceea ce El ar putea face pentru ei. Astfel ei țin să fie religioși și să păstreze rituri religioase, și niciodată nu ajung la o neprihănire adevărată înaintea lui Dumnezeu.

‘ Satan, Diavolul, a îndreptat „creștinătatea” în aceeași încercare neferocitoare. Cu toate școlile sale parohiale, și așazisele sale „biserici”, seminariile sale teologice și colegii sectariene, cât și sistemul său de educație secular, ea este fără cunoștință. Aceasta înseamnă că ea este ignorantă asupra felului cum se câștigă neprihănirea lui Dumnezeu. Toate școlile sale de religiozitate susțin a fi drepte și a învăța ce este drept, dar ele sunt ignorante asupra a ceea ce este drept în ochii lui Dumnezeu. Ele urmează stindardele și tradițiunile lumesti ale oamenilor și se scuză într’un fel sau altul dola stricta

5. In ce mod au Iudeii o evlavie, dar nu în conformitate cu cunoștința?

6. Cum este o situație asemănătoare astăzi în „creștinătate” și cum este ea dovedită?

7. Pentruce acei Iudei evlavioși nu obțin niciodată adevărata dreptate a lui Dumnezeu?

8. Cum este „creștinătatea” în acelaș fel ignorată?

observare a cuvântului lui Dumnezeu. Onorabilitatea și moralitatea exterioară ele le privește ca neprihănire.

Conducătorii și călăuzele lor, numiți de ei înșiși sau aleși de popor, pentru „nouă ordine” de după războiu, vorbesc cu mândrie despre crearea unei lumi mai bune, mai frumoase, încoronată cu pace vecinică. Ei spun cu gravitate despre constituirea unei organizații internaționale și o chartă a drepturilor umane, care va „rezista probei de veacuri” și ei primesc aplauzele poporului ca port-drapeli ai dreptății. Totuși, prin chiar această încercare de a stabili lumea lor proprie, în conformitate cu idealurile omenești, ei comit urciuni în ochii lui Dumnezeu. Cum așa? Din cauză că oi leânădă pe Rogele Drept în Sion și nu se supun Impărăției Sale drepte. Ei orbesc poporul despre faptul că numai Dumnezeu poate stabili o nouă lume dreaptă și că El va distruge această lume veche, dreaptă în sine. Acei autori ai lumii de după războiu, încearcă să încredințeze poporul în linie cu planurile și principiile lor. Ei merg mai departe în speranța că Dumnezeu, Cel Proa Înalt, își va abandona scopul Impărăției Sale și se va conforma stindardelor lor și-i va binecuvânta cu reușită, drept răspuns rugăciunilor proșilor catolici, protestanți și Iudei. Dar Dumnezeu nu va binecuvânta evlavia lor nedreaptă, în opoziție cu Sine. Sfârșitul lumii lor de după războiu, propusă de ei, va veni din mâna Sa în Armagedon. Ei au refuzat să învețe cunoștința lui Iehova Dumnezeu, pe care Martorii Săi au promovat-o și au răspândit-o printre popor. De aceea spune Dumnezeu despre poporul Său mărturisit în „creștinătate”: „Poporul Meu piore din lipsă de cunoștință. Ființa ai lepădat cunoștința și Eu te voi lepăda”. (Osea 4:6) Nu există o mântuire prin ignoranță, și cu siguranță nu prin ignoranță voită, care respinge cunoștința scripturală a lui Iehova Dumnezeu.

„SFÂRȘITUL LEGII”

„Creștinătatea” susține că crede în legea lui Dumnezeu; dar sub examinare, ea este găsită că urmează legea romană, așa cum a fost codificată de către Impăratul Justinian, mai de grabă decât legea supremă a lui Dumnezeu Cel Proa Înalt. „Creștinătatea” merge printr-o mare mulțime de formalități exterioare și face mare zgomot despre legea lui Dumnezeu, dar ignorează adevăratul scop sau intenție a legii Sale. Ea nu caută să-și însușiască scopul legii lui Dumnezeu, nici nu vede direcția în spre care ea se îndreaptă, mai ales legea pe care El a dat-o prin profetul Moise. Ea trece cu vederea acelaș lucru pe care Iudeii l-au trecut cu vederea sub legământul legii mozaice. Dumnezeu nu a provăzut pe Iudei cu sistemul Său minunat al legii, cu oarecare iluzie că oamenii să poată păzi acuma legea Sa în mod perfect și prin care să se dovedească drepti și astfel vrednici de viață vecinică, potrivită dreptății lor proprii.

„Unele persoane din „creștinătate” adesea se pot auzi zicând: „O, eu nu am nevoie de mesajul

9. Cum au pus înainte conducătorii „creștinătății” neprihănirea lor proprie și au lepădat-o pe aceea a lui Dumnezeu, și cu ce rezultat urmează?

10. Pentru ce credința pretinsă a „creștinătății” cu privire la legea lui Dumnezeu este falsă?

11. Cum este arătat că aceia cari mărturisesc că încearcă să păzească cele zece porunci sunt siguri că în scurt timp vor obține neprihănirea?

Impărăției lui Dumnezeu din cărțile acelea dela Watchtower (Turnul de Veghere). Eu mă străduiesc să păzesc cele zece porunci, și aceasta este dreptul. Eu mă păzesc să nu fac vrun rău, și totul se va sfârși bine cu mine. Eu nu știu ce este în acele cărți. În acelaș timp aceștia refuză să urmoze pe urmele și instrucțiunile lui Christos Isus. Făcând astfel, acești așaziși păzitori ai celor zece porunci, fac exact ceea ce a făcut tânărul domnitor bogat Iudeu. Acest tânăr a zis că el a păzit toate poruncile lui Dumnezeu din tinerețea lui, dar el a refuzat invitația Domnului de a împărți toată averea săracilor Domnului și de a veni și a urma pe Christos Isus în predicarea Impărăției lui Dumnezeu. (Matei 19:16—22) Dacă el a persistat pe această cale, acest domnitor Iudeu n'a izbutit să primească adevărata neprihănire și viața vecinică. Intreaga națiune a lui Israel a mărturisit că păzește cele zece porunci ale lui Dumnezeu și legea lui Moise, dar nu a izbutit să dobândească dreptate și viață vecinică pe calea lor egoistă și îngâmfată.

Explicând situația cu privire la legea lui Iehova dată prin Moise, Apostolul Pavel zice: „Căci Christos este sfârșitul legii, pentru că oricine crede în El, să poată căpăta neprihănirea”. (Romani 10:4) Cuvintele lui Pavel pot fi înțelese în două feluri. Un traducător modern traduce cuvintele lui Pavel astfel în englezește: „Căci Christos înseamnă sfârșitul legii, astfel că oricine care are credință poate obține integritate”. (Goodspeed) Aceasta înseamnă că, prin moartea lui Isus pe cruce, Iehova Dumnezeu a desființat vechiul legământ al legii mozaice și a pregătit un nou legământ. De aceea despre Christos Isus se vorbește ca despre Unul care „în trupul Lui, a înlăturat vrășmășia dintre oi (dintre Iudei și păgâni), Legea poruncilor cu orânduirile ei, ca să facă pe cei doi (Iudeu și păgân) să fie un singur om nou, făcând astfel pace; și a împăcat pe cei doi (Iudeu și păgân) cu Dumnezeu într'un singur trup, prin cruce, prin care a nimicit vrășmășia (legea poruncilor, în orânduirile ei)”. (Efeseni 2:15, 16) „A șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, prinzându-l pe cruce”. (Colosoni 2:14) În acest fel Christos Isus a fost sfârșitul legii mozaice sau a legământului legii cu Iudeii. El a devenit mijlocitorul unui legământ mai bun, pentru toți urmașii Săi cari constituie Israelul spiritual. Prin acest legământ ei devin un popor pentru numele Tatălui Său, pentru numele lui Iehova. Evrei 7:22; 8:6—13; 9:15.

Cu toate acestea, expresia lui Pavel „sfârșitul legii” poate așa dar să însemne obiectivul urmărit de către Iehova. Sfârșitul hotărât de către Iehova prin aceea că a dat Iudeilor legământul-legei nu a fost pentru a atrage atenția asupra lor înșiși ca capabili, de a se justifica pe sine prin faptele legii, ci a fost să-i îndrepte către Christos Isus și să-i conducă la El. Legea a fost spre a-i ocroti împotriva păcatelor religioase ale păgânilor cari-i înconjurau. Ea a fost astfel mijlocul de a le arăta că oi erau păcătoși și că aveau nevoie de jertfa Celui Drept, care poate sătră de var îndepărta păcatul și să le dea dreapta împă-

12. Cum este Christos „sfârșitul legii” în sensul însemnării sfârșitului legii?

13. a) În ce alt sens a explicat Pavel pe Christos ca fiind „sfârșitul legii”? b) Pentru ce nu trebuie ca îndreptățirea să vie oamenilor în mod automat prin virtutea morții lui Christos?

căre cu Iehova Dumnezeu. Jertfelo de animale ale legământului legii au preumbrat numai și au ținut înainte spre viitoarea jertfă a Răscumpărătorului, Christos Isus. De aceea sfârșitul spre care călăuzea legământul legii pe aceia cari erau logați de acest legământ a fost indentificarea lor și acceptarea de către Christos Isus. Pavel așa declară către Galateni 3:23—26, și zice: „Înainte de venirea credinței noi eram sub paza legii închiși pentru credința care trebuia să fie descoperită. Astfel legea ne-a fost un îndrumător spre Christos, (sau legea a fost însoțitorul nostru pe calea noastră spre Christos. (Goods:ood), ca să fim socotiți neprihăniți prin credință”. Atunci, spre a arăta că legământul legii a ajuns la un sfârșit cu moartea și învierea lui Christos, Pavel adaugă: „După ce a venit credința, nu mai suntem sub îndrumătorul acesta (legea).

Căci toți sunteți fii ai lui Dumnezeu, prin credință în Christos Isus”. Aceasta dovedește, prin urmare, că speranțele omenoști de a câștiga neprihănirea înaintea lui Dumnezeu prin ținerea vechiului legământ al legii, încheiat cu Iudeii, sunt zadarnice. Cu atât mai mult, justificarea nu trebuie să vie oamenilor în mod automat, fie că sunt morți sau în viață, prin virtutea morții lui Christos. Justificarea sau îndreptățirea înaintea lui Dumnezeu, vine numai la aceia cari exorcită credință în Christos. „Căci Christos este sfârșitul legii, pentru că oricine crede în El, să poată câpăta neprihănirea”. (Romani 10:4, *Emphatic Diaglott*) Credința lor trebuia să-i aducă la Christos Isus, Mai Marele Moise, Marele Mijlocitor, prețioasa piatră de temelie, pe care Iehova a pus-o în Sion în favoarea lumii noi a dreptății. (Watchtower din 15 Iunie 1945)

Neprihănire și mântuire

„Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea; și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire”. (Romani 10:10).

NEPRIHĂNIREA nu este din această lume vechi. Ea nu este ca urmare a faptelor onorabile, conform standardelor acestei lumi. Ea este dela Dumnezeu și prin Christos Isus. Aceasta înseamnă, că ea este prin credința în ce este și în ce face Christos și apoi să activeze în conformitate cu aceasta. Prin urmare lepădând pe Christos Isus în capacitatea Sa de piatră de temelie a lumii noi a dreptății, „creștinătatea”, întocmai ca și Iudeii, nu s'a supus pe sine dreptății divino.

Urmând pe Christos Isus în credință, nu-i este permis creștinului să urmeze conducerea omenescă, fie a Papoi, a ducelui, a fuchrului, a lui caudillo, sau a altor călăuzo religioase sau lumești. Recunoscând pe Christos Isus ca Domn, nu trebuie să consimțască cu scrisoarea favorabilă a cardinalului Inuitztor al Vionei către fuchrerul nazist, chiar înainte ca acesta să-și pună ghiara pe Austria, și pe care scrisoarea cardinalului a încheiat-o cu „Heil Hitler!” Christos Isus nu trebuie să participe la conducere cu dictatorii lumești, și nu are nimic comun cu această lume și dumnezeul ei, Satan, Diavolul. Christos Isus este piatra de temelie, din stâncă, pe care Iehova a pus-o în Sionul corase și ea nu a fost niciodată pusă în capitalele pământeste, ca Roma, Berlin, St. Petersburg, Washington, cari nu sunt capitale a lumii noi a dreptății. Titlul lui Isus Christos înseamnă uns adică uns de către Dumnezeu Cel Prea Înalt; și El a fost așezat ca temelie a noii creațiuni a lui Iehova, organizația Sa principală Sion. Originea crede acele adevăruri și fapte scripturale în armonie cu aceasta, este drept. Din acest motiv îndreptățirea prin credință a fost acordată urmașilor lui Christos, cari devin membrii „trupului” Său și împreună moștonitori cu El în Sion. Credința este necesară pentru a lua această pozițiune față de Christos Isus, deoarece această pozițiune este astfel opusă aranjamentului material, politic și re-

ligios al acestei lumi role prezente, și a propagandei ei pentru stabilitatea de după războiu.

Discutând diferența dintre neprihănirea prin credință și neprihănirea prin faptele personale ale îndreptățirii de sine ale cuiva, apostolul Pavel zice: „În adevăr, Moise scrie că omul care împlinște neprihănirea, pe care o dă legea, va trăi prin ea”. (Romani 10:5). Profetul Moise astfel descrie această neprihănire în Leviticul 18:5. Declarația lui Dumnezeu prin Moise nu a fost o decepție, spre a face pe Iudei să cugete că ei ar putea să păzească legea întocmai și să câștige viața prin observarea legii. Prin legământul legii Iehova Dumnezeu nu a pus la o parte promisiunea despre Christos, făcându-L pe Christos ne folositor prin aceea că a oferit Iudeilor speranța vieții prin ținerea legii. Din contră, Iehova chiar prin acel legământ al legii, dirija și călăuzea pe cei de sub el spre Christos Isus „Omul”. Moise a fost tipul lui Christos Isus și Christos Isus este „Omul” care ține în mod perfect legea lui Dumnezeu pe pământ. Deaceia prin declarația de mai sus, Iehova a zis prin Moise, că omul care îndeplinește această lege, dovedește că el este perfect și trăește, și că este viu și are dreptul la viața vecinică.

Din punctul de vedere al promisiunii divino despre venirea lui Christos, legământul legii nu a fost făcut cu Iudeii pentru dezvoltarea lor proprie, ca să ajungă prin ea la perfecțiunea umană; nici nu ar putea și nici nu a ridicat legământul legii de deasupra Iudeilor condamnarea la moarte, moștonită dela păcătosul Adam. Christos Isus, „născut din femce, născut sub lege”, nu a câștigat viață prin păziroa legământului legii. Dar prin păziroa legii, ca un Iudeu, El a dovedit că ora în viață, într-un sens perfect și că în el ora viața perfectă cu putere și valoare de a răscumpăra pe cei ce cred, pentru cari această viață trebuie să fie pusă în

1. Cum nu s'a supus „creștinătatea” dreptății lui Dumnezeu?

2. Pentru ce nu pot creștinii adevărați să urmeze conducerea omenescă? Și pentru ce este poziția lor în această privință dreaptă?

3. Cum să înțelegem noi asigurarea lui Moise: „Că omul care va face acele lucruri va trăi prin ele?”

4. De unde era dreptatea lui Isus? și ce beneficii vin din ținerea legii și a profesiilor de către El?

moarto. Neprihănirea lui Isus nu a fost prin păzirea legământului logii, ci ea a coborât cu El din cer. El a împlinit logoa și profețiile. Deaceia El a devenit Marele Proot, mai mare decât prootul șef, care a fost pus prin legământul logii cu jertfa salo do animalo. Isus a dovedit că omul perfect poate ține logea lui Dumnezeu și să-și păzească neprihănirea față de Dumnezeu, și să poată astfel dovedi pe sine vrednic de viața vecinică. Jertfa umană a lui Isus, prin urmare, se socotește spre dreptate pentru toți cei ce cred în El.

Este clar, atunci, că oamonii imperfecti nu pot niciodată să se dovedească pe sine drepti prin încercarea de a păzi logea și poruncile lui Dumnezeu în mod perfect. Cum atunci au fost îndreptățiți înaintea lui Dumnezeu acela cari devin membrii „trupului” lui Christos și împreună moștenitori cu El în împărăția cerurilor? Dumnezeu și-a îngrijit ca să li se socotească spre dreptate din pricina credinței lor în Christos Isus, piatra de temelie în Sion. Apostolul Pavel atrage atențiunea asupra felului cum este obținută îndreptățirea lor zicând: „Pe când iată cum vorbește neprihănirea, pe care o dă credința: *Să nu zici în inima ta: Cine se va sui în cer? (Să pogoare adică pe Christos din cer). Sau: Cine se va pogori în adânc? (Să scoale adică pe Christos din morți).* (Romani 10:6, 7) Pavel a citat acolo din ceace a spus Moise către Iudei cu aproape o lună înainte ca ei să li trecut râul Iordan în pământul promis, anume: „Părunea aceasta pe care și-o dau eu astăzi, nu este mai presus de puterile tale, nici departe de tine. Nu este în cer, ca să zici: Cine se va sui pentru noi în cer ca să ne-o aducă, pentruca s'o auzim și s'o împlinim? Nu este nici dincolo de mare, ca să zici: Cine va trece pentru noi dincolo de mare și să ne-o aducă, pentru ca s'o auzim și s'o împlinim? Dimpotrivă, este foarte aproape de tine, în gura ta și în inima ta, ca s'o îplinești. Iată îți pun azi înainte viața și binele, moartea și răul”. (Deuteronomul 30:11—15).

În modul acesta, după Pavel, acolo cuvinte ale lui Moise, sunt în înțeles profetic. Cuvintele lui Moise arată că cineva, care este îndreptățit, și care are dreptatea credinței, nu trebuie să pună întrebări îndoielnice; adică el nu trebuie să pună întrebări, cari să arate îndoiala cu privire la faptele lui Dumnezeu deja împlinite. Unul care are credință nu trebuie să se îndoiască nici o clipă măcar, că Dumnezeu a trimis deja din cer pe Fiul Său iubit, unul născut, pentru a fi făcut ca să justifice numele lui Iehova prin credințioșia Sa pe pământ sub probă și astfel să se îngrijească de jertfa de răscumpărare prin moartea pe lemn. Deaceia unul care este îndreptățit prin credință nu trebuie să privească spre cineva care să se suie de pe pământ în cer pentru a aduce jos de acolo pe Christos. El nu trebuie să se poticnească de faptul că Christos Isus este Fiul coros al lui Dumnezeu, și astfel El refuză să privească spre conducătorii și comandantii omenesți, spre a se ridica și împlini rolul lui Christos. Nu trebuie să pună întrebări de felul cum a putut Christos să îplinească profețiile, să moară și apoi să fie sculat din

adâncul morții. El nu trebuie să se îndoiască de puterea atotputernică a lui Dumnezeu de a scula pe Christos dintre morți intru justificarea profeției divine; nici nu trebuie să se îndoiască că Dumnezeu L-a ridicat doja dintre morți și L-a pus ca „piatră din capul unghiului, proțioasă, a temeliei sigure” sus în Sion. Înălțimea și adâncul nu sunt obstacolo pentru Dumnezeu Cel Atotputernic în îngrijirea credinciosului și dreptului „Comandant al popoarelor”, care conduce camoni spre viața vecinică. Dacă Dumnezeu poate trimite astfel do Comandant jos din cer, prin transformarea vieții Salo în corp omenesc pe pământ, acelaș Dumnezeu poate să scoale pe Comandant din adâncul morții la viață în cer. Deaceia unul care posedă îndreptățirea care este prin credință, nu trebuie să-și însușoască minciuna religioasă a preoșilor Iudei că uconicii lui Isus au venit noaptea și au furat trupul Său și că Dumnezeu Cel Atotputernic nu L-a adus în viață din adâncul morții. El nu trebuie să lăpode scripturile creștine inspirate, scriso do apostolii și uconicii lui Isus, și să se uite după o evanghelie care încă do acum să fie scoasă la iveală. Co, atunci, trebuie să spună sau să mărturisească „îndreptățirea prin credință?”

Pavel pune aceleași întrebări și stabilește răspunsul, zicând: „Co zico oa doci? Cuvântul este aproape de tine: în gura ta și în inima ta”. (Romani 10:8) Noi recunoaștem că Pavel a citat din Moise. În acele cuvinte Moise a zis că subiectul nu a fost ceva ce urmează să vină și să fie acționat în viitorul îndepărtat și nedefinit; ci el a fost un subiect de acțiune imediată: „ca s'o îplinești. Iată, îți pun azi înainte viața și binele, moartea și răul”. Dar dacă îndreptățirea nu putea veni prin legea mozaică, cum a putut Moise pe drept să zică aceasta? Deaceia Moise a vorbit în mod profetic. El ora o figură profetică, preumbrind pe Mai Marele Moise, Christos, pe care Iehova Dumnezeu L-a sculat ca Profet și Comandant. Deaceia Moise a reprezentat pe Christos Isus ca îngrijind de cuvântul Său și punându-l corect în gura și în inima creștinilor. (Deuteronomul 18:15—18). La timpul când Pavel scria, Iehova Dumnezeu Iși trimisese pe Fiul Său iubit jos din cer și L-a lăsat să coboare în adâncul morții și după aceea L-a ridicat dintre morți și astfel Dumnezeu a avut grijo do Comandantul nemuritor, ascultarea căruia înseamnă viață vecinică. Asupra acestui fapt apostolul Petru a mărturisit în Templu în Ierusalim, zicând: „Intr'adovăr, Moise a zis părinților noștri: Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un prooroc ca mine, pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune. Și oricine nu va asculta de proorocul acela, va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului. Dumnezeu, după ce a ridicat pe Robul Său Isus, L-a trimis mai întâi vouă, ca să vă binecuvinteze, întorcând pe fiecare din voi dela fărădelegile salo”. (Fapte 3:22, 24, 26) Astfel această informațiune a fost o evanghelie prezentă spre a fi odată evacuată. Deaceia comentând asupra cuvântului care aproape do noi, chiar în gură și în inimă, apostolul Pavel adaugă: „Acesta este cuvântul credinței, pe care noi îl predicăm”. Iată, cuvântul sau mesajul care cere exercitarea credinței, este predicat acum.

5. Cum au fost atunci justificați membrii „corpului” lui Christos și ce citează Pavel în discuția cum primesc ei îndreptățirea?

6. Cum arată acele cuvinte ale lui Moise că cineva care a fost îndreptățit prin credință nu trebuie să întrebe sau să se îndoiască?

7. Cum poate zice Moise cu drept că „cuvântul este aproape de tine, chiar în gura ta și în inima ta”, și cum confirmă Petru aceasta?

* Acest „cuvânt al credinței” este o evanghelie de fapte glorioase deja împlinite, și el este la îndemână pentru a fi primit de noi cu inima, și pentru a fi mărturisit de noi cu gura. El este un cuvânt și o poruncă a evangheliilor, spre a fi crozut și ascultat de noi acum. În zilele din vechime, Iudeii stăteau înaintea profetului Moise spre a asculta cuvântul și porunca lui Iehova Dumnezeu; dar noi astăzi suntem înaintea antitipicului Moise, Christos Isus, Marele Comandant, pe care Iehova L-a ridicat în Sion. În urmă, acolo, Iudeii erau pe câmpiile lui Moab și puteau zări peste râul Iordan pământul promis, dar noi astăzi suntem la intrarea în lumea nouă sub guvernul teocratic al lui Iehova prin Christos Isus. În urmă, acolo, nu numai cele douăsprezece semne ale lui Israel erau adunate înaintea lui Moise, ci de asemenea și o mulțime mixtă de străini. (Deuteronomul 31:12, 13; 29:10-15). Tot așa astăzi, nu numai rămășița Israelului spiritual este adunată sub Christos la Templu, ci de asemenea și o mare turmă a „altor oi”, clasa „străinilor”, „oamenii de bine”, care așteaptă să câștige viața veșnică pe pământ în lumea nouă. (Ioan 10:16; Luca 2:14) O vastă mulțime a clasei străinilor urmează încă să fie adunată. Către toți aceștia, așadar, Mai Marele Moise zice că cuvântul credinței nu este departe de tot, în viitor, ci acum este aproape de ei. Astfel Marele Comandant trimite afară cuvântul Său prin propovăduitorii sau vestitorii Săi, și este la îndemână un cuvânt sau o evanghelie, da, aproape de această clasă a „străinilor” și astfel ei își pot fixa inima lor asupra lui și să-l ia în gura lor. Aceasta ei trebuie să o facă pentru a scăpa de nimicire cu lumea veche în Armaghedon și spre a intra în lumea nouă de abundență a vieții.

„CUVANTUL CREDINȚEI,”

* Ce este acest „cuvânt al credinței”, care este predicat astfel încât să-l pună în vedere „altor oi” ale Domnului? Ascultă răspunsul lui Pavel, care a predicat cuvântul: „Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn (sau, mărturisești cuvântul cu gura ta, că Isus este Domn), și dacă crozi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit”. (Romani 10:9; *Versiunea americană Standard*, nota marginală) „Cuvântul credinței” a fost lărgit asupra mai multor fapte ale istoriei, din zilele lui Pavel încoace, și mai cu seamă dola 1914 d. Chr., fapte care împlinesc profețiile inspirate, cu privire la sfârșitul acestei lumi și la prezența Domnului Isus în Împărăția lui Dumnezeu stabilită. De aceea Martorii lui Iehova, în vestirea mesajului Împărăției, trebuie să atragă atențiunea asupra tuturor acestor fapte de mult timp predicato, și asupra înțelesului lor în prezent. De aceea în mărturisirea de acum a lui Christos Isus ca Domn, noi trebuie să-L mărturisim ca Conducător al nostru, Comandant al nostru, și Rogoala nostru domnitor, singura piatră de temelie pusă în această înaltă poziție în Sion, și Cel pe care guvernul principal al universului este clădit de Iehova Dumnezeu. Dacă aceste fapte fundamentale în lucrarea scopului lui Iehova Dumne-

zeu nu sunt crozute și mărturisite de către unul care pretinde a fi un creștin, pentru unul ca acesta nu este mântuire, fie în cer sau pe pământ. Dar pentru ce este acoasta exact așa? Din nou să ascultăm răspunsul apostolic:

„Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire”. (Romani 10:10) Aceasta înseamnă că cuvântul evangheliilor trebuie mai întâi să intre în inima cuiva. Trebuie să se adune faptele cu mintea și trebuie să se capete o credință din inimă și convingere că Dumnezeu a trimis pe Fiul Său și L-a înviat din morți și că Dumnezeu L-a ridicat ca Domn și Comandant la însăși dreapta Sa pe tronul universului. După aceea trebuie ca credința să fie dovedită prin a se supune pe sine lui Dumnezeu în deplină consacrare. Cînova trebuie să facă acoasta, deoarece, fiind curățit prin jertfa Celui pe care Dumnezeu L-a sculat din morți, el nu mai este mai mult al său însuși, ci dărează toate perspectivele și proviziunile pentru viața veșnică lui Dumnezeu.

„Dar aceasta nu este totul. Afară de astfel de consacrare, cînova trebuie să facă o mărturisire înaintea altora despre ceea ce Dumnezeu Cel Atotputernic a făcut prin Christos Isus. Este adovărat, fără îndoială, că prin credința din inimă și apoi facerea unei consacrări, rezultatul este neprihănirea prin credință pentru membrii corpului lui Christos; totuși, mântuirea finală a cuiva nu este permanent fixată numai pe credința din inimă. După ce cînova s'a consacrat lui Dumnezeu în credință, apoi trebuie să mărturisească cu gura sa și să persiste în a face acoasta până ce mântuirea este atinsă. Necesitatea mărturisirii sau punerii mărturiei înaintea oamenilor, în modul acesta, pentru a câștiga mântuire, fie în cer sau pe pământ, este făcută sigură prin însăși cuvintele lui Isus: „De aceea, pe oricine Mă va mărturisi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri; dar de oricine se va lepăda de Mine înaintea oamenilor (fie printr'o lepădare constatăată, sau printr'un refuz de a mărturisi deschis și cu credincioșie pentru Christos), Mă voi lepăda și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri”. (Matei 10:32, 33) „Pentru că de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în acest neam precum se va păcătos, se va rușina și Fiul Omului, când va veni în slavă Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri”. (Marcu 8:38; Luca 12:8, 9).

„Mărturisirea nu este un simplu serviciu pe buze, o formalitate lipsită de pricepere, pentru un simplu motiv exterior și spre a face o rea impresie asupra altora cu privire la sine. Adevărata mărturisire nu este asemănătoare practicilor Romano-Catolice sau practicilor generale religioase, prin care se dau nume creștine luate din Biblio, idolilor păgâni, rituri, zorzoane feroaște, dogme și născociri că prin acoasta lucrurile demonismului sunt sfințite pentru folosința sfântă a lui Dumnezeu și că numai prin pronunțarea cu buzele, de cuvinte și nume creștine, practicianul demonismului poate fi mântuit. Astfel de serviciu cu buzele aduce defaimă asupra numelui

8. Pentru ce este astfel de „cuvânt al credinței” ceva de a fi crezut și ascultat acum? și de cine?

9. Ce este „cuvântul credinței”, așa cum a fost predicat de către Pavel și potrivit a fi predicat dela 1914 d. Chr., și cum trebuie Christos mărturisit de azi înainte?

10. Cum și pentru ce să creadă cineva cu inima spre neprihănire?

11. Ce trebuie să facă cineva după aceea cu gura sa și pentru ce?

12. Cum este mărturisirea făcută cu gura, care este plăcută lui Dumnezeu?

lui Dumnezeu și asupra lucrurilor cari-I aparțin. Mărturisirea care este făcută spre mântuire, trebuie să fie făcută prișcut, adică ea trebuie să fie cu o înțelegere a adevărului și cu o fermă credință în aceasta. Mărturisirea care place lui Dumnezeu trebuie să fie o voroie expresă și o mărturie a abundenței unei inimi care are adevărul și crede în el. Mărturisirea trebuie să însoțească credința. De aceea, când apostolul Pavel a răspuns paznicului incușcării, „Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta”, el nu a înțeles că numai credința mintală este suficientă pentru mântuire. (Fapto 16:30, 31) Cuvintele lui Pavel, așa după cum sunt redactate mai târziu în Romani 10:10, arată că, după ce crede, cel ce crede trebuie să folosească puterea expresiei sale spre a pune mărturie despre credința sa înaintea altora și trebuie să fie astfel un Martor al lui Iehova. Așoi Christos Isus va recunoaște pe unul ca acesta spre mântuire.

„Unul care crede intrădevar, nu se va reține de la mărturisire din cauza fricii sau a rușinei. În dovedirea acestuia, apostolul citează scriptura ca sprijin, zicând: „După cum zice Scriptura, oricine va crede în El nu va fi dat de rușine”. (Romani 10:11) Scriptura pe care Pavel o citează este Isaia 28:16, care spune despre scopul lui Iehova de a pune piatra încercată, piatra din capul unghiului, prețioasă, a temeliei sigure, în organizația Sa principală Sion. Această scriptură dovedește că mărturisirea care este făcută cu gura spre mântuire, trebuie să fie că Iehova Dumnezeu a trimis pe Fiul Său pe pământ ca om pentru a fi probat și încercat în ce privește ascultarea, integritatea și credincioșia, chiar până la moarte; și că Iehova Dumnezeu L-a sculat din morți și L-a ridicat la poziția principală ca piatră unghiulară de valoare, temelie sigură pe care se clădește guvernul Său teocratic al dreptei lumi noi.

„Atragem din nou atențiunea, că din zilele lui Pavel alte fapte s'au desvoltat în scopul lui Dumnezeu, și de aceea dela 1918 d. Chr., lucrurile de mărturisit de către cei ce cred, au fost adăugate la cele descrise de Pavel. Ei trebuie să includă adevărul că, pe când domnitorii religioși, politici și comerciali ai „creștinătății” au lepădat pe Christos Isus ca Regole lumii noi în 1918 și s'au întors spre o Ligă a Națiunilor sau un sistem de colaborare internațional făcut de oameni, deși Iehova Dumnezeu a ridicat piatra de temelie, le aștată, în Sion și a făcut pe toți dușmanii Săi așternut picioarelor Sale. Christos Isus rămâne, așadar, Domnul domnitor activ pe care cel ce crede trebuie acum să-L mărturisească și el nu se va rușina să facă aceasta. Dela 1918, Iehova a turnat spiritul Său peste rămășița Sa credincioasă, în împlinire finală a profeției lui Ioel 2:28, 29. Rămășița merge înainte așadar fără rușine și cu curajul și îndrăzneala lui Elisei și vestește noutățile îmbucurătoare ale Impărăției lui Dumnezeu stabilită, tuturor națiunilor pământului locuit, spre mărturie. Prin aceasta este descris prilejul pentru „alte oi” ale Domnului să creadă și să accepte piatra de temelie a lui Iehova în Sion și apoi să o mărturisească cu gura lor luând parte la vestirea evanghe-

lei că Impărăția lui Dumnezeu osto acumă în operațiune.

„Expresia profetică „oricine crede în El” înfățișează acum pe „alte oi” sau pe clasa „străinilor” cari au simț bun față de Iehova și piatra Sa fundamentală pusă în Sion. Apostolul Pavel aduce încă mai multe argumente asupra acestui punct când zice: „În adevăr, nu esto nici o deosebire între Iudeu și Grec (sau păgân), căci toți au acelaș Domn, care esto bogat în îndurare pentru toți cei ce-L cheamă. Fiindcă oricine va chema numele Domnului va fi mântuit”. (Romani 10:12, 13) Adevărul acolor cuvinte erau vădit de pe vremea când Iehova Dumnezeu a trimis pe apostolul Petru să predice sutașului Corneliu și casei sale, cari toți au crezut mesajul și au devenit primii păgâni convertiți. (Fapto 10) Astfel, la timpul când Pavel a citat acolo cuvintele ale lui Ioel 2:32, Dumnezeu nu făcea nici o deosebire între Iudei și păgâni. Dumnezeu i-a făcut membri ai „corpului lui Christos” și împreună moștenitori cu Christos în Impărăție. Toți cei ce cred, fie Iudei naturali sau păgâni naturali, au devenit Iudei în inimă sau Israelii spirituali, și ei constituie „Israelul lui Dumnezeu”. (Romani 2:28, 29; Galateni 6:16) De acolo nu este deosebire între Iudeii și păgânii cari cred, noi avem un punct de vedere interesant dela care se privește la anumite fapte astăzi; ca următoarele:

„În Apocalips 7:4—8, despre cei 144.000 de membri ai corpului Impărăției lui Christos se vorbește ca despre cele douăsprezece seminiile ale lui Israel, adică, Israelul spiritual. De aceea „mulțimea mare”, care este descrisă imediat după aceea și e spus a fi nenumărată, trebuie să fie privită ca păgâni. Aceasta este chiar așa, pentru că se vorbește despre ei ca fiind luați din toate națiunile, seminiile, popoarele și limbile. (Apoc. 7:9—17). Cei ce vor constitui „mulțimea mare” sunt „alte oi” ale lui Christos, pe care le strânge El astăzi. Prin urmare, ca deosebit de cei 144.000 de Israelii spirituali, „alte oi” sunt „păgâni”. Ei sunt clasa „străinilor” cari sunt găsiți înăuntrul „porților” Israelului spiritual. Cu toate că ei nu pot fi din acelaș „staul” ca și Israelii spirituali, totuș Păstorul cel Bun, Christos Isus, îi duce acum împreună în atingere cu rămășița oilor Impărăției sau Israelitilor spirituali, și în acest mod devin ei „o turmă și un păstor”. (Ioan 10:16, *Versiunea americană Standard*).

„Aceste „alte oi” recunosc acum pe Iehova Dumnezeu ca pe suveranul universal sau ca „Domn” peste întreaga Sa organizație universală și de aceea Cel Suprem, căruia ei ar trebui de drept să I se supună. Păstorul Bun al lui Iehova îi conduce pe calea care duce la viață în noua lume fără sfârșit. În modul acesta Domnul, Iehova Dumnezeu, esto Domn peste „alte oi” tot așa ca și peste Israelul spiritual și este bogat în bunătați și îndurare față de toți aceia cari îl cheamă mărturisind despre El în public. Iehova Dumnezeu nu este un Dumnezeu

13. Ce scriptură citează Pavel în legătură cu cel ce crede și arată aceasta în legătură cu ce trebuie să mărturisească cel ce crede?

14. Ce fapte fizice trebuiesc mărturisite dela 1918, și cum a fost echipată rămășița pentru a mărturisi în modul acesta fără rușine sau frică?

15. Pe cine trebuie să cuprindă acum expresia „oricine crede în El” și ce argument al lui Pavel duce la acest punct de vedere?

16. Ca distinct de cei 144.000 membri ai „corpului” lui Christos, cum trebuie privite „alte oi” și cum devin ele „o turmă și un Păstor”?

17. Cum este Iehova „acelas Domn peste toți” și darnic față de toți, chemându-i la Sine?

al unui trib sau național, numai pentru Iudei, ci ora Dumnezeul lui Noo și al casei sale, dola care no-am coborit cu toții.

„Folosirea lui Pavel de expresia „oricine” nu trebuie să stabilească o deosebire între Israelul spiritual sau Iudeul în inimă și aceia cari nu sunt atari. Pavel cita parte din Iool 2:32, și versetul întreg din Iool 2:32 sună textual: „Atunci oricine va chema numele lui Iehova va fi mântuit. Căci mântuirea va fi pe muntele Sionului și la Ierusalim, cum a făgăduit Iehova, și într-o coi rămăși, pe cari-i va chema Iehova”. *Versiunea americană Standard*.

„Expresia „oricine” arată, așadar, că nu numai rămășița Israelului spiritual este aceea care va fi eliberată și mântuită în aceeași „zi a lui Iehova”. Prin chemarea numelui lui Iehova în credința și mărturisirea deschisă, clasa „străinilor” sau „alto oi” din toată națiunile, are astfel un privilegiu de a fi eliberată de execuție în timpul mănecii Sale împotriva națiunilor lumesti, „maro și grozava zi a lui Iehova”. În legătură cu aceasta nu trebuie să trecem cu vederea că Iool 2:32, citat mai sus, urmează imediat după profeția Sa că Iehova va turna spiritul Său sfânt peste întreaga Sa rămășiță a Israelului spiritual în viața pe pământ în carno, „după aceea”, sau în „zilele din urmă”, așa după cum a citat aceasta apostolul Petru. (Iool 2:28, 29; Fapto 2:16—21) Faptele dovedesc că turnarea finală a spiritului peste toată carnea consacrată a început în 1919 d. Chr. De aceea cuvintele pe cari Pavel le-a citat în Romani 10:13 s'au aplicat atât în ziua sa când el le-a citat și se aplică deasemenea și în această zi. Și astfel profeția, „oricine va chema numele lui Iehova, va fi mântuit”, include acum pe turma mare a „altor oi”.

„DAR CUM VOR EI”

„Din împlinirea definitivă și completă a profeției lui Iool, din care Pavel a citat, care are loc în aceste zile din urmă a organizației lumii lui Satan, reese în mod clar că bunătaoa plină de iubire a lui Dumnezeu este pentru „oricine va chema” numele Său spre a avea acum un privilegiu pentru eliberare și mântuire. Profeția lui Iool a ridicat întrebări urgente în zilele lui Pavel; la fel se ridică cu putere întrebări mișcătoare și înaintea poporului consacrat al lui Iehova în aceste zile din urmă. Cu raționament inspirat asupra înțelesului lui Iool 2:32, apostolul trasează această sorie de întrebări pentru noi, zicând: „Dar cum vor (oricine ar fi ei) chema pe Acela în care n'au crezut? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor? Și cum vor propovădui dacă nu sunt trimiși? (Romani 10:14, 15) Cu siguranță Iehova nu ar prooroci despre o eliberare și mântuire pentru oricine ar putea fi dispus să le accepte și apoi să-lase calea la aceasta blocată. În astfel de caz profeția nu ar izbuti să se îplinească, și eliberarea și mântuirea nu ar fi așa de largă ca să includă pe „oricine”, de orice naționalitate sau rasă. Dar dacă Iehova, care nu minte, a specificat că mai întâi trebuie să fie o credință în El și în îngrijirile Sale prin Sion și

apoi trebuie să fie o mărturisire sau o chemare a numelui Său printr-o mărturie publică la aceeași, apoi ce urmează? Să fie consistent, Iehova va îngriji astfel aranjamentele prin care oricine ar fi dispus să poată fi capabil să creadă și să poată apoi mărturisi și chema numele Său.

„Iehova avea perfect cunoștință că, a chema numele Său în mărturisire deschisă, oricine vrea trebuie să creadă în El; și că, a crede în El, oricine vrea trebuie să audă despre El și despre numele Său. Credința este întemeiată pe informația și cunoștința adevărată, și, a crede, oricine vrea trebuie să aibe informația dată lui și trebuie să o observe sau să o asculte. Fiindcă nu era voia sau scopul lui Iehova de a trimite direct descoperiri oricui avea nevoie de informație, a fost necesar să trimită pe aceea să dea informație și să o vestească. Pe cine să trimită anume? Dumnezeu a trimis predicatori sau vestitori. De aceea profeția Sa că „oricine va chema numele lui Iehova” proorocită sau presupusă de mai înainte a însemnat o mare campanie de publicitate, o propovăduire universală cu privire la Iehova și ce înseamnă „numele” Său. Profeția arată, așadar, că Iehova ar fi Cel Răspunzător de a trimite predicatori. El le-ar ordona să facă proclamarea și lo-ar da autorizație adevărată și masivă. Singur lor le-ar încredința El mesajul sau cuvântul Său.

„Totmai atunci se ridică întrebarea: „Cum vor predica, dacă nu sunt trimiși?” În alte cuvinte. Cine are autoritatea de a predica și a-L reprezenta pe El ca un administrator al evangheliei, dacă nu acela care este trimis de Dumnezeu, fiind ordonat de El și echipat cu mesajul Său adevărat? Este dreptul lui Iehova căruia trebuie să se aplice pentru a fi ordonat sau numit spre a predica cuvântul Său, și, nu oarecărui seminar teologic sau organizație religioasă corporației guvernatoare a proșilor ei. De aceea, cuvintele lui Dumnezeu atacă preoții și clericii „creștinătății”, când El zice: „Eu n'am trimis pe proorocii aceștia, și totuși ei au alergat; nu le-am vorbit, și totuși au proorocit..... ei sunt profeți ai înșelăciunii inimii lor proprii; cari cred că pot face poporul Meu să uite numele Meu, prin visurile pe care le istorisește fiecare din ei aproapei Său”. (Ieremia 23:21—27).

„În orice caz, că Iehova Dumnezeu ar găsi și ar trimite reprezentanții Săi adevărați cu mesajul adevărat și demn de încredere, apostolul merge înainte spre a dovedi din însăși profeția lui Dumnezeu. El zice: „Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși? După cum este scris: Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc evanghelia?” (Romani 10:15, *Versiunea americană Standard*) Altă traducere spune: „Cât o de binevenită venirea acolora cari aduc vești bune!” (*Good-speed*) Cel mai mare predicator pe care L-a trimis Iehova Dumnezeu, și care a fost primul spre a fi trimis de El cu mesajul minunat al Impărăției, a fost și este Sorvul principal, Christos Isus. Mărturisind a fi trimis în această misiune de predicare, Christos Isus a citat profeția lui Isaia 61:1—3 și a aplicat-o asupra Sa și a zis: „Spiritul Domnului

18. Intre cine nu trebuie să stabilească nici o deosebire citația lui Pavel „oricine?”

19. Cine urmează a fi eliberat în mod specific în ziua lui Iehova? și cum dovedește aceasta contextul din Iool 2:32?

20. Ce întrebări formulează Pavel din profeția lui Iool, și ce ar face față de îngrijirea acestei profeții?

21. Cum ar fi pus în poziția de a chema „oricine va chema”, și ce prezice sau presupune profeția despre aceasta?

22. Dacă erau acolo spre a fi predicatori, cum atunci să fi trimiși?

23. Ce scriptură citează Pavel pentru a arăta că vor fi trimiși propovăduitori, și cine erau cel dintâi spre a fi trimiși?

(Iehova) este pestă Mine, pentru că M'a uns să vestesc săracilor evanghelia: M'a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de războiu slobozenia, și crâmbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați, și să vestesc anul de îndurare al Domnului". (Luca 4:17—19) La rândul Său, Christos Isus, ca Serv doplin imputernicit al lui Iehova a trimis alți predicatori, spre a proclama Îmărăția lui Dumnezeu. Pavel a fost unul dintre predicatorii pe care i-a trimis Isus și a căror venire cu vești bune era așa de binevoită.

"Profeția lui Isaia 52:7, din care a citat Pavel, sună textual: „Ce frumoase sunt pe munți, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mântuirea! Picioarele celui ce zice Sionului: „Dumnezeul tău împărățește!" Pavel a făcut o aplicație parțială a profeției la timpul său. Dar în mod vădit profeția se aplică în întregime la timpul când Iehova Dumnezeu a luat puterea Sa cea mare și domnește conferind autoritatea de a domni lui Isus Christos, pe care o îi pune ca „piatră prețioasă din capul unghiului, a temeliei siguro" în Sion. (Apocalips 11:15—17) Acel timp a început în anul 1914 d. Chr.; și astfel profeția se aplică acuma, dar mai ales dela 1918. Pentru ce? Deoarece faptele arată că atunci Christos Isus a fost pus într-un înțeles complet ca piatră de temelie în Sion, și că atunci El a venit la Templu pentru judecata urmașilor Săi, Biserica, și prin urmare, pentru judecata națiunilor acestei lumi. În acest an însemnat al primului războiu mondial, închinarea lui Iehova Dumnezeu a fost foarte tare ruinată pe pământ de către acțiunea dușmanului. Deaceia Christos Isus a venit la Templu pentru a face o mare lucrare de reconstrucție cu privire la închinarea curată a lui Iehova de către creaturile de pe pământ. Prima Sa activitate reconstructivă a fost față de rămășița credincioasă a membrilor corpului Său pe pământ. Pe aceștia El i-a sculat la activitatea închinării și serviciului practic al lui Iehova, turnând peste ei spiritul de reînviere, de înviere sau forța activă dela Dumnezeu pentru ai umple cu energie în serviciul lui Dumnezeu.

"Cu toate acestea, lucrarea reconstructivă ca complimente închinării lui Iehova pe pământ, trebuie să fie mărită dincolo de rămășiță. Ea trebuie să fie extinsă la oricine vrea să alăgă să cheme numele lui Iehova într-o închinare și serviciu curat, adică alții, afară de rămășița Israelului spiritual, și anume la clasa „străinilor", „alte oi", „oamenii de bine". Dar cum vor auzi aceștia, fără ca să le fie trimiși predicatorii? Deoarece profeția prezice trimiterea de predicatori de vești bune. Privind faptele în față, o mare obligație cât și un mare privilegiu se arată înaintea rămășiței spirituale a „corpului" lui Christos pe pământ. Deoarece scopul prezis al lui Iehova era de a trimite predicatori, și deoarece Regele Său Christos era pe tron în Templul Său, deaceia aceeaș întrebare se pune rămășiței care s'a pus altă dată profetului Isaia, anume: „Pe cine să trimit, și cine va merge pentru noi? Intocmai ca Isaia, rămășița Israelului spiritual, s'a pro-

zentat voluntară pentru misiunea de predicator și a răspuns ca un corp: „Iată-mă, trimite-mă!" Apoi Iehova a trimis această rămășiță ca Martori ai Săi, cu porunca: „Duceți și spuneți poporului acestuia". (Isaia 6:1—9) Rezultatul a fost o campanie de publicitate dintre cele mai minunate a întregii istorii omenești și anume, „Predicarea acestei evangheltii a Îmărăției în toată lumea pentru mărturie la toate națiunile, deoarece sfârșitul acestei lumi este foarte aproape". În modul acesta propria profeție a lui Isus, din Matei 21:14, a fost supusă împlinirii sub direcția Sa din Templu.

"Totuș, lucrul de vestire acuma nu este limitat la rămășița Israelului spiritual. Câmpul de lucru este lumea; lucru este mult, și rămășița este proa mică în număr pentru a face tot lucrul cerut și pentru a cuprinde pe toți cei umiliți, cari pot deveni „alte oi" ale Păstorului Bun. Cum atunci vor auzi, vor crede și vor chema numele lui Iehova, aceia cari nu au fost cuprinși până acuma în lucrare? Cum li se va face de cunoscut adevărul, fără numai prin trimiterea de predicatori la ei, și aceasta înainte de Armaghedon? Și pe cine va trimite Iehova dacă nu pe aceia cari s'au consacrat cu totul Lui și împlinirii voinței Lui? Și nu ar putea El folosi pe aceste „alte oi" pe când sunt aduse în „turmă" ca să fie însoțitorii și colaboratorii rămășiței „turmoi mici" sau „miresei" lui Christos? Aceasta este exact ceace faptele arată că Iehova Dumnezeu a făcut și face; și ceace profețiile au prezis că va face.

"Privește la Apocalips 22:17, care este o profeție care se aplică când adevărul vieții curge dela Îmărăția stabilită a lui Dumnezeu prin Christosul Său, și când Mirele a venit pentru „mireasa" Sa, Biserica. Este scris: „Spiritul și mireasa zic vino. Și cel ce aude să zică vino! Și celui ce îi este setă, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!" (Goodspeed) „Alte oi" umilite aud invitația lui Isus Christos, care este în spirit în Templu, și la care invitație rămășița „miresei" Lui acuma pe pământ se alătură în lucrarea de anunțare. Cei umiliți cari aud sunt, așadar, sub obligația și sub porunca de a zice la fel, „vino!" Această obligație este așezată asupra lor de către Miro, Marele Vestitor al lui Iehova. Și aceasta cu drept; deoarece regula este că pentru a fi mântuit, trebuie ca cineva să audă și să creadă cu inima spre neprihănire, că deasemenea să mărturisească cu gura în prezența altora. Deaceia „alte oi", pe măsură ce sunt adunate în „o turmă", trebuie să facă o mărturisire întocmai după cum rămășița spirituală-unsă este obligată să facă aceasta. Nu este nici o deosebire în această privință între Israelii spirituali și clasa „străinilor", care vino din toate națiunile, semințiile, popoarele și limbile. Pentru acest motiv profeția accentuează că „oricine va chema numele lui Iehova" va fi eliberat și mântuit.

"Chemarea numelui lui Iehova nu este făcută numai în rugăciune. Chemarea numelui Său evident înseamnă a pune mărturie pentru numele Său și pentru stăpânirea universală pentru care stă numele Său. Inseamnă a fi martor pentru Iehova

21. Când se aplică profeția pe care o citează Pavel aci, și pentru ce?

25. a) Spre cine trebuie extinsă lucrarea reconstructivă? b). Ce obligație și privilegiu se înfățișează rămășiței, și cum trebuie ea să răspundă și cu ce rezultat?

26. Pentru ce nu poate fi limitat acum lucrul de vestire la rămășiță, și ce arată faptele cu privire la aceasta?

27. a) Cum arată Apocalips 22:17 că El face așa? b) Cum se armonizează această scriptură cu profeția lui Ioel referitor la „chemare"?

28. Ce înseamnă a chema numele lui Iehova?

indoplindind cu credincioșie poziția în serviciu până ce își va justifica numele Său în bătălia Armaghodonului și în modul acesta aduce la sfârșit marea perioadă de mărturie.

"Fie ca „alte oi” cari în general sunt gata a urma conducerea Bunului Păstor, și să-și îndeplinească însărcinarea primită de la El de a prădica, pentruca alții dintre cei umiliți să audă, ca aceia să poată crede în Iehova Dumnezeu și să chome numele Său, mărturisindu-L în mod public înainte de Armaghodon. Ce se întâmplă dacă majoritatea „croștinătății”, și mai ales elementul domnitor oficial al acesteia, nu aude și nu ascultă mesajul? Nimic nu este neprovăzut și novestit. Apostolul scrie: „Dar nu toți au ascultat Evanghelia. Căci Isaia zice: „Doamno (Iehova), cine a crezut propovăduirea noastră? Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin cuvântul lui Christos. (Romani 10:16, 17, *Versiunea americană Standard*) Or, citind din traducerea *Emphatic Diaglott*: „Dar nu toți ascultă voștile bune; căci Isaia zice, Doamno, cine a crezut propovăduirea noastră? Astfel că credința vine în urma propovăduirii, și propovăduirea prin cuvântul Lui (Christos)”. (Nota marginală).

"Faptul că unii nu vor crede „propovăduirea” nu trebuie să însemne că toți vor refuza să creadă, pentrucă faptele arată că cei umiliți „alte oi”, cred „propovăduirea”. Cuvântul folosit de profet „crezut” în legătură cu „propovăduirea” arată că credința sau a avea încredere în Iehova Dumnezeu vine și depinde de propovăduirea care este făcută. Propovăduirea este făcută pentru a crea sau a cădi credința sau încrederea și ascultarea. Alț lucru important este că propovăduirea este prin cuvântul lui Christos. Acest fapt dovedește că afirmațiunea Iorarchiei Romano-Catolică este falsă și amăgitoare, anume, că profeția ei este un corp magistral sau didactic care este mai important decât cuvântul lui Dumnezeu și că omonirea nu are nevoie de cuvântul scris al lui Dumnezeu dar poate câștiga mântuirea prin învățăturile vorbite ale profeților sau clerului. Contrar acestora, apostolul Pavel declară că propovăduitorii cari propovăduiesc nu pot face aceasta fără „cuvântul lui Christos”, propovăduirea se face prin „cuvântul lui Christos”. Noi știm acum că Christos Isus astfel a procedat, a citat și explicat cuvântul lui Dumnezeu, așa după cum este scris în Scriptura oebraică, și le-a implinit. Este absolut necesar, deci pentru propovăduitorii credincioși, pe cari Dumnezeu îi trimite să studieze, să folosească și să declare cu-

29. În ce mod, deci, să urmeze „alte oi” pe Bunul lor Păstor și la ce desfășurări să fie nepăsătoare?

30. Cum este atunci adevărat că „credința vine din propovăduire, și propovăduirea prin cuvântul lui Christos”?

vântul scris al lui Dumnezeu, întocmai după cum Christos Isus și apostolii Săi au făcut aceasta. Astfel, nici o credință mântuitoare nu poate fi produsă în alții prin orice altă cale decât prin propovăduirea.

"Acesta este ziua pentru mesajul evanghelicului lui Dumnezeu spre a fi trâmbițat până la marginile locuite ale pământului. Dumnezeu Col Atotputernic nu va permite ca, când Armaghodonul cade cu nimicirea sa asupra acestei lumi, să se zică că mesajul Împărăției Sale nu a fost proclamat îndeajuns nici nu a fost auzit suficient. Mai degrabă se va zice atunci, în limbajul apostolului Pavel: „Dar eu întreb: N'au auzit ei? Ba da; căci glasul lor a răsunat prin tot pământul, și cuvintele lor au ajuns până la marginile lumii (a pământului locuit)”. (Romani 10:18, *Versiunea americană Standard*, nota marginală). Trâmbița evanghelicului Împărăției stabilită este acum în curs cu mai mare putere ca oricând înainte și va crește în perioada de după război, până la sfârșit. Această împărăție stabilită constituie „cerurile noi” cari vor domni peste „pământul nou” și peste „lumea nouă”.

"Acum, când mesajul Împărăției merge înainte, ziua și noaptea, cât de potrivit sunt cuvintele profetice ale Psalmului 10:1—4; „Cerurile spun slava lui Dumnezeu, și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui. O zi istorisește alția acest lucru, o noapte dă în știre alția despre El. Și aceasta, fără vorbe, fără cuvinte, al căror sunet să fie auzit: dar răsunetul lor străbate tot pământul și glasul lor merge până la marginile lumii (*Versiunea americană Standard*) „Noile ceruri” novăzute nu sunt auzite, dar rămășița de pe pământ care este chemată la „Împărăția cerurilor” activează ca reprezentantă a acesteia. Fericită este partea lor de a declara gloria lui Iehova Dumnezeu și lăsând trâmbița mesajului Împărăției Sale să fie auzită până la marginile locuite ale pământului. Fericit, prea fericit este lotul însoțitorilor rămășiței „alte oi”; în participarea lor împreună cu rămășița la propovăduirea evanghelicului teocratico tuturor națiunilor și astfel chemând numele lui Iehova spre mântuire. Cât de frumoase sunt picioarele tuturor acolor propovăduitori cari duc vești bune despre lucrurile bune ale lui Dumnezeu prin guvernul Său teocratic! Pentru cei umiliți ai pământului, cari caută mântuire, venirea acestor credincioși, aducători de vești bune, este foarte binevenită.

31. Ce este potrivit a trâmbița acum până la marginile pământului? și ce scriptură citează Pavel drept dovadă?

32. Cum a fost implinită profeția din care Pavel a citat, și cine sunt fericiți în a avea o parte la implinirea ei?

(Watchtower din 15 Iunie 1945)

Dedesubtul Equatorului

ULTIMA dată de seamă despre marea excursiune în America Latină a președintelui societății Watch Tower Bible and Tract Society, hotărâtă cu ocazia conferinței Martorilor lui Iehova în Buenos Aires (Argentina). Un rezultat al acestei adunări teocratico a fost că opt martori s'au prezentat pentru serviciul activ de pionieri.

Președintele N. H. Knorr și F. W. Franz, tovarăș

în călătoriile sale, miercuri 7 Martie și-a propus să „zboare spre Rio”. Dar știrea sosită din Rio la întâi a luni, cu privire la lucrarea societății în Brazilia, a fost nolinștitoare. Cauza pe care societatea a reprezentat nu este aceea a unui guvern politic sau creștin de pe pământ, ci este cauza Împărăției cerurilor. Christos Isus, Fiul lui Dumnezeu, de mult timp a zis: „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta,....

ecum împărăția Mea nu este de aici (adică nu este din acest izvor lumesc)". Din pricina proclamării fără frică a Impărăției cerurilor, Christos Isus a fost acuzat de către clerul țării ca un agitator politic și ca un răsvrățitor și o amenințare pentru starea politică. Sub o astfel de acuzațiune El a fost pus în moarte. El a avertizat pe urmașii Săi că ei pot aștepta să sufere și să fie persecutați din pricina aceleiași false acuzațiuni împotriva lor. Nu este străin așadar, ca astfel de false acuzațiuni să fie puse de către dușmani religioși împotriva societății Watch Tower Bible and Tract Society, care este instrumentul legal folosit de Martorii lui Iehova în ducerea la împlinire a propovăduirii Impărăției lui Dumnezeu în toate țările pământului. Când frații Knorr și Franz zburau spre Nord, spre Rio de Janeiro, ei au apreciat că orice dificultate în Brazilia, trebuia să fie atribuită unei înțelegeri greșite din partea oficialităților din Brazilia și astfel se dăduse unei reprezentări greșite de către clerul religios, cu privire la scopul stabilit și la lucrarea societății Watch Tower.

Este aproape nouă ore și jumătate de călătorie cu avionul, dela Buenos Aires până în capitala braziliană, cu scurte escale la Montevideo, Uruguay, la Porto Alegre, Brazilia. San Paulo pare a fi foarte atractiv din înălțimile aeriene, dar Rio de Janeiro, cu portul său adânc intrat în uscat și insulele sale stâncoase și munții, inclusiv Pao de Açúcar (Sugarloaf), este superb de a fi văzut din aeroplan, tot așa ca și de pe pământ. Acolo nu este nimic altceva asemănător lui pe pământ, și este o plăcere să fii printre astfel de împrejurimi impresive. Aeroportul orașului este chiar în port, și pista de aterizare se extinde chiar pe marginea apei. Nu mult după ce am scăpat de vamă, am fost întâmpinați cu un călduros bun sosit de către servul sucursalei societății și de alți trei din personalul sucursalei.

Îndată am fost informați despre dificultățile întâmpinate de sucursala și servii săi. Societatea Watch Tower a fost altădată înregistrată în Brazilia sub legea veche, dar datorită modificărilor legii, a devenit necesar a face din nou o nouă cerere de înregistrare în 1941. Autoritățile nu au luat nici o măsură pentru această nouă cerere de înregistrare a societății, până la 1 Martie 1945, când Ministrul Justiției a refuzat petițiunea și a ordonat ca societatea să-și suspende activitatea. Investigațiile făcute în această materie, au descoperit că aceasta s'a întâmplat din pricina că societatea a fost greșit reprezentată și greșit înțeleasă, ca și când ar fi o organizație politică, pe când ea este o organizație creștină, fără legături sau motive politice. Deaceia vine sub generoasa prevedere a Braziliei pentru libertatea închinării și alte garanții și imunități extinse la organizațiile religioase. Servului sucursalei societății i s'a poruncit să înceteze lucrul creștinesc, dus la îndeplinire de către și sub supravegherea sa; dar el a răspuns onest că nu ar putea opri această lucrare deoarece este lucrarea Domnului Dumnezeu. Acest răspuns era în acord cu acela al apostolilor lui Isus Christos, așa cum este raportat în Fațe 4:19, 20; 5:29.

Sub astfel de împrejurări se părea ca și când ar fi imposibil de a duce la îndeplinire conferința proiectată pentru orașul Sao Paulo în următorul sfârșit de săptămână. Avocatul nostru de acolo, din Rio, era împotriva unei astfel de adunări. Dar legea bra-

ziliană este favorabilă unui apel din partea autorității judiciare împotriva societății. Astfel s'au luat măsuri prompt pentru a se ataca apelul și spre a reînvi cererea societății pentru înregistrare pe baza legii brazilone. Un astfel de apel, în conformitate cu părerea unui alt avocat brazilian, pune societatea pe aceeași treaptă legală pe care era înainte ca ultima cerere să fie refuzată. A trebuit să se facă distincție între Watch Tower Society și Martorii lui Iehova. Societatea este numai instrumentul folosit de martori în țările unde autoritățile domnitoare îi dau recunoașterea legală. Disoluția societății sau refuzul de a încuviința înregistrarea, nu dăvăla pe Martorii lui Iehova astfel că această acțiune să disolve organizația lui Dumnezeu, Organizația Sa este teocratică. Deaceia bărbatul de mai sus nu a fugit la un oarecare om ca conducător. Martorii lui Iehova sunt atașați la această organizație teocratică, de nedespărțit, și ei servesc pe Dumnezeu nu pe oameni, și servesc în conformitate cu instrucțiunile lui Dumnezeu, prin cuvântul infailibil. Nimenea deci, nici unul măcar din numărul lor, nu are vreun drept dela Dumnezeu sau autoritate de a spune Martorilor lui Iehova să înceteze de a servi pe Dumnezeu; nici nu ar asculta ei pe un astfel de om îndrăzneț, dacă el le-ar spune să înceteze.

Deaceia cu toată starea de lucruri, relativ la înregistrarea societății, Martorii lui Iehova, țin să servească pe Dumnezeu, și să propovăduiască că „Impărăția cerurilor este de față”. Cei din Rio continuă să se adune în sala lor regulată a Impărăției, pentru a studia cuvântul lui Dumnezeu și pentru a se ruga și a discuta căile cele mai bune pe care să arate laudele Sale. Ca colegi creștini, frații Knorr și Franz au asistat adunarea de serviciu obișnuită de acolo, joi seara. Ca răspuns unei cereri de poliție, fratele Knorr s'a adresat celor adunați de aproape 40, și a accentuat cele mai bune căi pentru ducerea la împlinire a lucrului lor de educație în ce privește guvernul teocratic al lui Iehova Dumnezeu prin Christos Isus.

În același timp, alți Martori al lui Iehova, erau în drum spre conferință la Sao Paulo, unii călătorind mai mult ca 21 de zile cu barca pe râu, sau cu trenul, spre a ajunge acolo. Dela Rio este numai un tron de noapte, sau un tron de ora 12 ziua, care merge la Sao Paulo. Va lăsa oare Iehova pe Martorii Săi devotați să sosească și să vină în acest oraș, numai pentru a fi informați că conferința nu se poate ține? Credința în El era sigură că El va face ceva pentru edificarea lor spirituală acolo, chiar dacă aceasta nu ar avea loc în sala închiriată pentru conferință. Când președintele și însoțitorii săi au luat Cruzeiro do Sul, trenul brazilian pentru Sao Paulo, vineri noaptea, situația conferinței era foarte nesigură. Cu toate acestea, la Sao Paulo aranjamentele însăși mergeau înainte. Frații localnici au început anunțarea conferinței publice a fratelui Knorr pentru 11 Martie, cu subiectul „Um So Mundo, Um So Governo”, prin afișe împărțite din mână în mână, lipite pe afișero și pe pereti cât și prin placarde purtate special de oameni. Mai mult decât atât, la sosirea la Sao Paulo, scurt înainte de amiază, fratele Knorr a fost anunțat că conferința a fost deja deschisă la ora 8 a.m. la sala de conferințe închiriată. După o adunare de serviciu acolo, participanții la conferință nu mers afară pe câmpul de lucru. Sala de conferință a fost închiriată dela Primăria orașului Sao Paulo, și acolo

nu au fost nici incidente nici vreo intervenție a poliției.

Prompt contact cu avocatul nostru no-a dus la informația că poliția din Sao Paulo a autorizat conferința cu o lună de zile înainte și aceasta s'a făcut prin înțelegerea lor. Afară de aceasta, apolul pentru înregistrarea societății a făcut-o proprio pentru conferință împreună cu vorbirea publică. Rezultatul arată că aceasta a fost voia lui Dumnezeu.

Poziția conferinței era în societatea Pacaembu a orașului, în clădirea gimnaziului orașului, cu aproape 3.000 locuri. Această clădire este așezată între un stadion uriaș în care încep cu ușurință 80.000 de spectatori și un mare și splendid bazin de innot, cu rânduri de scaune pentru spectatori, cari vin aici să privească întâmplările ațuatico. Când deschiderea formației a conferinței a avut loc la orele 15 (3 p.m.), cei 2.000 de asistenți au fost quasi porduți în acest mare auditoriu, dar binecuvântările pe cari Domnul a început să le rezerve nu au fost deloc mici. Președintele conferinței a introdus pe fratele Knorr, care și-a exprimat plăcerea de a fi acolo și a exprimat iubirea și salutările familiei Bethel din Brooklyn. Apoi conferința a continuat mai departe conform programului. S'a cântat o cântare și s'a zis o rugăciune, și apoi primul vorbitor brazilian a folosit ca subiect al său „Puterea speranței invierii”. Următorul vorbitor brazilian a tratat subiectul „Întoarcerea unui Prieten” înțelegând, fără îndoială, venirea a doua a lui Christos la timpul pentru întemeierea Impărăției lui Dumnezeu. Aceasta a încheiat sesiunea de după amiază, și în intervalul de pauză frații s'au angajat mai departe în activitate în lucrul de campanie sau s'au răcorit la cofetăria condusă de frați, servind hrană excelentă, inclusiv Cha (Yerba maté), cafea și limonadă. La orele 19 participanții la conferință adunați din nou, de astă dată 292, au cântat în limba portugheză, „la loc de partea lui Iehova”. Apoi a venit discuțiunea, de frații Knorr și Franz, cu subiectul „Suveranitatea univorsală a lui Iehova justificată”.

Intrucât niciunul din acești frați nu vorbesc limba portugheză, un frate tânăr din familia Bethel din Rio, a servit ca interpret, atât atunci cât și în tot cursul conferinței. Fratele Knorr a urmat cu partea sa din discuțiune (partea finală) cu observațiuni extinse asupra lucrului de mărturie în Brazilia și nevoia pentru mai mulți vestitori și pioneri, și deasemenea, mai ales, de mai mult timp pe câmpul de lucru. Considerând că Brazilia are o populație de 45.000.000, și un teritoriu așa de mare, și în prezent sunt numai 22 grupe organizate, nimic nu ar putea fi mai îndesat decât aceasta. Participanții la conferință au aplaudat frenetic speranța comunicată lor de a avea un absolvent al Colegiului biblic Watchtower din Gilthead, adus în țară, pentru a le ajuta la organizarea lucrului în modocratic și la efectuarea uriașei lucrări de mărturie necesară.

Duminică, 11 Martie, a fost o altă zi de vreme frumoasă, aici în acest așazis „Chicago al Americii de Sud”, și care este situat la aproape 3000 picioare sub nivelul mării, în dreptul tropicului Capricornului.

La ora 8 a.m. s'a ținut o cuvântare despre botez. Erau acolo 32 de candidați. Aceștia au fost botezați într'un colț al bazinului de innot, exact în partea exterioră a porțelului de răsărit al gimnaziului. În decursul acestei mărturisiri de credință a acestor

consacrați, persoanele lumesti cari își petreceau în apă, au încetat cu innotul și atențiunea tuturor a fost concentrată asupra acestui neobișnuit eveniment pentru bazinul de innot municipal.

Botezul a fost urmat de o adunare pentru serviciu pe câmp. Atunci, în timp ce sute de inși porneau afară în activitate pe câmpul de lucru, pionerii au rămas în urmă pentru o adunare specială cu fratele Knorr. În afară de un total de 68 de pioneri în Brazilia, 47 erau prezenți aci. După ce au ascultat o expunere a scopului și cerințelor serviciului special de pioner, 18 inși s'au declarat gata a lua în primire serviciul de pioneri (zece din ei au fost aleși pentru lucrul de vestitori speciali cu perspectiva ca mai mulți pioneri să fie adauși la ultima listă).

Servul sucursalei, N. A. Yuillo, fost un pioner în Statele Unite dar acum venit în Brazilia încă din 1936, și-a făcut debutul său în programul dola ora 14. În timp ce făcea o scurtă dar de seamă cu privire la lucrul de mărturie în Brazilia, progătirile partidei de football erau în toi pe imensul stadion, de cealaltă parte a gimnaziului. Acolo asistența creștuce aproape peste capacitatea de locuri a stadionului, pentru un campionat de football între echipa braziliană și echipa argentiniană venită în vizită. Cu toate acestea, acele persoane cari căutau adevărul cu privire la guvernulocratic al lui Iehova, al lumii dreptății, au venit prin Entrada 83 și au găsit un loc în arena gimnaziului, pentru a auzi vorbirea dola ora 15 despre „O lume, un guvern”. După mai mult de o oră, după ce lectura biblică era în desfășurare de către fratele Knorr și interpretul său, grupa de căutători ai adevărului continuau să vină, până când, în cele din urmă, auditoriul a atins maximum de 765 de persoane. În timp ce de pe stadionul alăturat se puteau auzi strigăte și fluorături, după cum echipa braziliană bătea echipa rivală, această asistență dădea atenție serioasă mesajului Impărăției, și desigur că aplauzele lor puteau fi auzite afară pe stadion.

La încheierea vorbirii, pe la orele 4,35 p.m., când asistența se împrăștia, exemplare gratuite din broșura *Pacea — va putea ea în fine?* (în portugheză) au fost împărțite aceluia cari le doreau. Vorbirea „O lume, un guvern” ar fi trebuit să dovedească întregului public prezent, că Societatea Watch Tower, al cărei președinte a ținut cuvântarea, nu este o propagandă politică sau o societate de acțiune politică, ci este o organizațiune creștină, cu totul devotată serviciului evangheliei Impărăției. Totul era în ordine, prin urmare, în decursul vorbirii, nu a fost nevoie de intervenția nici unei forțe polițoneste, după cum nu a fost nici o acțiune a poliției zile de-arăndul în timpul anunțării vorbirii. Deocare tensiunea nervoasă din partea noastră a fost foarte redusă.

La orele 19 conferința rezumată în o scurtă vorbire a fratelui Franz, după care raportul fratelui Knorr despre excursiunea sa, presărat cu informațiuni de serviciu și îndemnuri, a dus conferința la o încheiere fericită. O scrisoare specială, dela grupa din Sao Paulo, a fost sunusă și citită conferinței, tradusă după cum urmează:

„Grupa din Sao Paulo a dorit de mult timp să cunoască personal pe iubitul nostru frate Knorr, bucuria noastră fiind completă cu prezența voastră, printr'o invitație pe care noi am făcut-o de mult timp.

Noi mărturisim în mod unanim că prezența voastră no-a mângăiat mai mult și noi promitem că

vom coopera umăr la umăr pentru cauza lui Iehova.

Această conferință va fi adănc întipărită în mintea noastră, fiind mulțumiți că Iehova ne-a îngăduit ca noi să putem fi adunați aci, pentru a auzi mesajul pronunțat personal de către fratele Knorr.

Deasemenea noi nu vom uita că ai zis că aceasta nu va fi ultima oară când ne vei vizita. Deaceia, noi privim spre Iehova, care ne va privilegia mai departe cu prezența voastră, și astfel cu prezența iubitelui nostru frate Franz".

Duminecă noaptea, o scară mulțumită și veselă societate, a luat trenul pentru înapoierea la Rio. Înapoi în Rio, noi ne-am bucurat din nou de privilegiul de a ne întâlni cu familia Bethel. Activitatea lor a fost pusă pe o bază mai eficace, mai în unire cu cartierul general din Brooklyn. Familia s'a bucurat, deasemenea, că un frate dintre ei a fost desemnat să ia parte la viitorul sesiune a Colegiului biblic Watchtower din Gilead, în Statele Unite.

Următoarea marți seara, dela și după ora 7 p.m., multe persoane au venit la Asociația dos Empregados no Comércio în Rio de Janeiro. Ei nu au fost admiși în sală, dar le-au fost înmănat 65 de copii după următoarea scrisoare, împreună cu o broșură gratuită:

*„Rio de Janeiro, Brazilia, 13 Martie 1945.
„Iubiți frați în Domnul:*

„Martorii lui Iehova în Brazilia sunt cetățeni supuși legilor. Sub aspectul stărilor binecunoscute, autoritățile polițienești ale acestui oraș, refuză să acorde permisiunea pentru ținerea adunării de creștini, hotărâtă la Asociația dos Empregados no Comércio, la orele 19, seara.

„Bineroiți a primi acest prim aviz, pe care vi-l putem da din cancelaria adunării. În locul discursurilor biblice, cari urmau să aibe loc, vă rugăm a primi tratatul biblic despre *Pace-va putea ea în fine?*

„Mâna lui Iehova nu s'a scurțat, și noi știm că nimic nu se poate întâmpla Martorilor Săi pe pământ fără permisiunea Sa și pentru motivele Sale înțelepte. Noi putem așadar primi această experiență prezentă fără murmur și cu complectă încredere în Dumnezeu Cel Atotputernic. În decursul celor câteva zile trecute noi am avut un bogat ospăț spiritual la masa Sa, la Sao Paulo, și acum în puterea acestuia noi ne putem întoarce plini de bucurie la posturile noastre de datori în serviciul Său, anunțând vestea bună a Împărăției prin Christos Isus tuturor persoanelor cu simț bun.

„Fie ca să continuați să vă păstrați tare integritatea voastră față de El și în fine să primiți eliberarea Sa complectă și binecuvântările vecinice.

*„Ai rostri împreună servi,
Martorii lui Iehova"*

U R U G U A Y

O fericită surpriză a fost așteptând frații în legătură cu conferința dela Montevideo, Uruguay, câteva zile mai târziu. Uruguay este în raport cea mai progresivă țară din toată America de Sud, și cu aceasta se înțelege faptul că în această țară există separațiuni între biserică și stat, la fel ca și în America. Prin urmare, clerul Romano-Catolic urlă că școlile Uruguayene sunt conduse contrar cu crezul sistemului religios controlat de Vatican; dar publicul în general nu se năstărește de astfel de sarcini ale clerului. Montevideo, ca și itala Uruguay-ului, a fost atinsă de către doi din frații noștri, în ultima după

amiază de Miercuri 14 Martie, venind cu avionul dela Rio de Janeiro. Dimineața următoare oi au fost tratați cu o neașteptată plăceră a întovodirii de către un absolvent al Colegiului Watchtower, Russel Cornelius, desemnat pentru lucru în sucursala societății în Montevideo, și sosit aci de abia atunci din Statele Unite.

În tot Uruguay-ul erau abia trei grupe organizate ale Martorilor lui Iehova, și abia cam douăzeci de vestitori regulați, afară de câțiva pioneri. O prea mare asistență la conferința din Montevideo nu a fost, așadar, de așteptat, cu toate că anul trecut, la Paysandú, Uruguay, a fost o adunare de aproape 86 de persoane. Sâmbătă 17 Martie, conferința din Montevideo a început cu o adunare de serviciu sub auspiciile biroului sucursalei societății. S'a dovedit a fi o conferință internațională, fiind prezenți nouă Argentinieni, afară de trei Americani și deasemenea Uruguayeni pământeni. Mai mult de 23 de frați au ieșit pe câmpul de lucru în timpul zilei.

După aceea sesiunea regulată a conferinței a fost ținută în Ateneo de Montevideo, care este în față la Plaza Libertad. O sală de mărime mijlocie în Ateneo (Ateneo) a fost oferită gratuit de către oraș, deoarece este o clădire municipală și auditoriile lui sunt deschise pentru evenimente și adunări de interes public. La ora 3 p.m. fostul serv al sucursalei, Adolfo Voss, a deschis formal conferința și în scurt a introdus pe președintele societății și pe interpretul său fratele Franz. Mai întâi fratele Knorr s'a stabilit strict pe o vorbire de serviciu. Dar cum timpul se consumă, la cei 65 de inși dela început continuă să se adauge până ce, în sfârșit, întreaga sală a fost umplută și un oarecare număr de persoane stăteau în picioare, aproape 132 în total. Era evident că mulți noi interesați, oameni cu simț bun, erau prezenți și fratele Knorr și-a modificat vorbirea sa dela simplul subiect de organizație. El a introdus deasemenea pe fratele Cornelius, care s'a adresat în scurt adunării, efortul său de a vorbi în spaniolă fiind foarte apreciat de toți cei prezenți. La 6,15 p.m. servul sucursalei din Argentina, Juan Muniz, și fratele Voss, au discutat textul „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu", după care fratele Knorr a tratat conferința cu o dare de seamă detaliată, despre călătoria sa atât de departe, presărând-o cu sugestuni potrivite pentru câmpul de lucru.

Nu a fost planuită nici un fel de conferință publică la Montevideo în această excursie; dar ieșiroa la iveală a camenilor de bino a fost așa de peste toate așteptările, în decursul după amiezii, încât s'a decis să se pună în program un astfel de eveniment public, a doua zi la ora 3 p.m. Nici un fel de anunțare scrisă nu a fost profitabilă pentru distribuire și împrăștiere. Deaceia invitația necesară a fost făcută prin vizite personale la persoane cu simț bun de către vestitorii activi ai împărăției.

Duminică, 18 Martie, o altă adunare de serviciu a avut loc la ora 8 a.m., la biroul sucursalei participând circa 40 de persoane. După ce s'a dat drumul pentru serviciul de campanie, fratele Knorr s'a adresat unui grup de 12 pioneri, răspunzând la întrebările lor și arătând ca patru Uruguayeni să fie angajați în serviciul special de pioneri. În acelaș timp, în altă încăpere, s'a ținut un discurs despre botez la doi candidați, după care au fost hotozați la strandul municipal, de-a-lungul râului Rio de la Plata. Concomitent cu aceasta, într'o altă încăpere,

o duzină de traducători erau ocupați cu traducerea în limba spaniolă a textului cuvântării fratelui Knorr despre „O lume, un guvern”; și în câteva ore ea a fost gata spre a fi rostită în adunare publică la Ateneo, la ora 3 p.m. În decursul actualii cuvântări a fost din nou plăcerea fratelui Knorr de a vedea auditoriul plin. Excelență atenție a fost dată în tot decursul celor două ore a cuvântării, atât în limba engleză cât și în cea spaniolă.

La ora 6 p.m. a fost pusă la cale o demonstrație. Câțiva conducători de studiu Sud-Americanii au fost de părere că o lecție din Turnul de Veghere spaniol nu poate fi pertractată într'un timp scurt, de un coas. Astfel, un grup compus din treisprozeco frați aloși, au șezut în fața conferinței pentru a servi drept model de studiu în grupă, și fratele Franz a condus studiul, asistat de un alt frate, care să citească întrebările și alții, care să citească paragrafele. Colo douăzeci și una de paragrafe, sau nouă coloane a materialului lecției din Turnul de Veghere, au fost acoperite în mai puțin de o oră, afară de rugăciunea la deschidere și scurt serviciu de anunțare la încheiere. Participarea grupului la răspunsul întrebărilor a fost foarte vie, și specializată în cugetele esențiale ale fiecărui paragraf; numai unul a lipsit să ia parte. Conducătorul studiului morou în mișcare, măsurându-și timpul său prin repartitia timpului, însemnată în josul fiecărei coloane a revistei *La Atalaya*, și nici unul din comentatori nu și-au permis să prelungească răspunsurile la întrebări.

Astfel, la 7 p.m., calea a fost pregătită pentru fratele Knorr de a vorbi despre „Suveranitatea universală a lui Iehova justificată”. Observațiunile sale finale, despre perspectivile pentru „lucrarea străină” a lui Iehova în Uruguay, exprimându-și plăcerea acestei conferințe edificatoare și a neașteptatei asistențe prezente, a dus programul la sfârșitul său. Bucuria și aprecierea arătate de frați, au dat dovadă că aceasta a fost între timp „cea mai bună conferință” în Uruguay, dar speră din mila lui Dumnezeu pentru încă una mai mare și mai bună, în anii ce vor urma. În aceea noapte, la orele 10, când Ciudad de Montevideo, împins departe de țarm și condus prin valuri spre Buenos Aires, mulți frați recunoscători, erau la bazin, în port, spre a-și lua rămas bun de la frații lor cari se depărtau.

Programul călătoriei noastre aeriene ne-a permis să oprim câteva zile la Buenos Aires. Aici ora o plăcere specială de a vedea noile aranjamente pentru sucursală și pentru grupa locală, aduse la realitate. Noua revistă argentiniană *Informant*, numărul ei inițial pentru luna Martie purtând pe pagina întâia o scrisoare specială a fratelui Knorr către vestitorii Impărăției, era în general compusă și suto de exemplare gata pentru expediere. Noul serv pentru frați a servit în general grupa din Buenos Aires, și cei șapte servi realoși din această grupă, se îndelctniceau cu îndatoririle lor ca servi de grupă, servi de grupă asistenți, servi pentru vizite ulterioare, servi teritoriale, etc. Deasemenea formalitățile pentru a duce la Cologiu biblic Watchtower din Gilead, doi Arzestini, o soră din biroul sucursalei și colălal un frate pioner, au progresat; și timpul plecării lor cu aeroplanul în Statul Unit, a fost fixat pentru 12 Apr.

Joi seara permisă ca o ultimă vizită a fratelui Knorr la grana din Buenos Aires la sala Impărăției, sare a asista la studiul lor în grupă din cartea „Religio”. Conducătorul studiului, servul asistent al gru-

pei realo de curând, a mărginit studiul la 15 minute, dar el a urmărit metoda de studiu sugestionată de fratele Knorr, câteva săptămâni înainte. S'a aflat că prin această metodă s'a acoperit mai mult material din carte în timpul repartizat, și frații au discutat realmente materialul în paragrafele cărții. După studiul acesta scurt dar profitabil, fratele Knorr a fost rugat să se adreseze acestei adunări de 140 de frați. Era ora 9 p. m., dar materia împărțită de fratele Knorr era urgentă și răspunsul la întrebări și darea de sfaturi a ținut până la 10,35 p.m. El a îndemnat pe frați la răbdare încercând să se conformeze noilor aranjamente de serviciu, amintindu-le că a nu fi capabil a scrie și a citi nu ar trebui să descurajeze pe nimeni din ei și că toți ar trebui să țină seamă că lucrul principal este a fi un vestitor actual pe câmp, ducând afară mesajul. El deasemenea a îndemnat pe servii realoși ai grupului din Buenos Aires să accepte și să-și îndeplinească noile lor îndatoriri, ca un privilegiu în plus pentru serviciu de la Iehova și să meargă în frunte cu încredere, crezându-se în El, să le ajute să-și stăpânească îndatoririle lor și să performeze funcțiunile lor respective în mod capabil în conformitate cu instrucțiunile organizației. Noul serv pentru frați a fost deasemenea îndemnat la purtare răbdătoare cu frații, după cum aceștia au încercat laborios să îndeplinească obligațiunile lor de serviciu. După adunare s'a simțit un sentiment de ușurare pentru toți cei prezenți și frații s'au întors spre case foarte mult edificați și deosebi mulțumiți.

C H I L I

Dimineața următoare, 21 Martie, s'a luat adio de la mulți frați adunați la aeroport, și aeroplanul a decolat scurt după ora 9 a.m. cu destinația Santiago, Chili. În acest timp, pe când aeroplanul nostru își făcea escala sa regulată la Corboda, era o plăcere de a întâlni prieteni la aeroport, anume, doi pioneri nou angajați, cari călătoreau pe bicicletele lor. Acest oraș a fost supranumit de către Papa „mica Romă a argentinei”, dar acești pioneri pun acolo mărturie înainte cu mult curaj. Opri oa de 15 minute, petrecută în grupă cu ei, a părut tuturor prea scurtă dar a fost înviorător în mod mutual.

Următoarea noastră oprire, sub umbrela munților Anzi, a fost la Mendoza, la orele 2,15 p.m. Aci erau mulți frați la aeroport, așteptând numai o scurtă vizită cu noi. Dar stațiunile meteorologice din Anzi au trimis mesagii că condițiunile timpului interziceau trecerea Cordilierilor. „Trecerea este închisă!” Astfel, nici un sbor „peste cocoșo” nu era posibil în aceea zi, și noi trebuim să petrecem o noapte la Mendoza. Aceasta ne-a îngăduit să petrecem într'o adunare de seară cu frații noștri din Mendoza. La orele 8 p.m., atâția câți au putut fi anunțați, s'au adunat în sala Impărăției, și cei 28 prezenți au ascultat cu bucurie și apreciere vorbirile fraților lor Americani, găzduți așa pe neașteptate în mijlocul lor. Ziua următoare, 22 Martie, erau ore de așteptare nesigure la aeroport, dar la prânz a venit un mesagiu din Anzi favorizând o încercare la trecătoare.

Așa am decolat.

În acest timp am întâlnit mulți nori, când aeroplanul nostru a intrat și a băzait peste trecătoare. Zborul a fost de tot violont, și un număr de pasageri, cari nu aveau încredere în Iehova, erau cuprinși de o frică vădită. Furtunile săptămânilor precedente au

cauzat ca munții să fie împodobiți cu mai multă zăpadă decât în zborul nostru din Februarie, din spre Vest spre Est, și efectul scenic era cu mult mai mare decât astăzi. Când „criza” trecuse, aeroplantul nostru s'a mișcat în cerc în trei mari spirale, pentru a pierde din altitudine și spre a veni jos prin nori și apoi să se îndrepte spre Santiago. Era bine a veni pe pământ cam pe la orele 1,30 p.m. Nu multe ore mai târziu, ne-am introdus la Depozitul societății și în sala Împărăției în Santiago. Adunarea de serviciu acolo, în acea seară, condusă de către serviciul Depozitului, Richardo Traub, a fost devotată mai ales pregătirilor pentru conferință, dar fratele Knorr a adresat câteva cuvinte fraților înainte ca adunarea să fie concediată.

Conferința a fost programată aici pentru trei zile. Cea mai mare parte din ziua întâia a fost petrecută în activitate pe câmp, 29 vizitatori raportând lucrul făcut. La orele 7,45 p.m. fratele Knorr a deschis în mod formal conferința în sala împărăției, 68 de inși fiind prezenți. Apoi trei frați au dat un symposium despre subiectul „Libertate în lumea nouă”. Ziua următoare asistența conferinței s'a ridicat la 75 de persoane, un număr mic în comparație, dar venind din multe puncte ale acestei țări înguste, de peste 2.500 km. de lungă; fapt care arată marea lor apreciere a acestui privilegiu prețios al participării la un ospăț spiritual de învățatură și serviciu. După amiază și seara acestei zile au fost împodobite cu cuvântările fratelui Knorr, cuvântarea de după masă tratând despre organizarea poporului lui Iehova în conformitate cu regula teocratică, iar cuvântarea de seară prezentând o dăre de seamă a excursiunii fratelui Knorr așa de departe, accentuând ici și colo, anumite metode de serviciu în campanie.

Duminică, 25 Martie, orele 8.30 a.m. discursul de botez la sala Împărăției a fost urmat de simbolizarea în apă a 5 inși într'un rezervor special amenajat în acest scop. Dar conferința s'a deplasat la Estadio Chile (Stadionul din Chili) departe pe O'Higgins Avenue. Acesta avea o capacitate de locuri de șezut pentru câteva mii de persoane. Altădată arena lui a fost transformată într'o scenă de teatru regulat. Intregul amfiteatru era o operă măreață. Era singurul loc de adunare adecuată pentru adunarea publică anunțată pentru ora 4 p. m. Subiectul anunțat prin 300 de placarde purtate de căruțe de stradă, și expuse prin vitrinele magazinelor și purtat de persoane special în acest scop, pe ici și colo, cât și prin 80.000 de manifeste distribuite, era „Libertate în lumea nouă”. Dar când adunarea publică a fost deschisă, Joseph Ferrari, președintele conferinței, a anunțat că, intrucât această cuvântare a fost editată sub formă tipărită fiind la dispoziție pentru a fi distribuită asistenței la încheierea adunării, Dl. N. H. Knorr a decis să favorizeze asistența cu ultima sa cuvântare despre „O lume, un guvern”. Expunerea pe care această cuvântare o face despre planurile ambițioase ale Ierarchiei Romano-Catolice pentru stăpânirea lumii, a făcut ca circa treizeci de persoane să se ridice și să plece, dar al-

ții au ținut să rămână până la sfârșit pentru a se lămuri mai bine asupra subiectului, și numărul asistenței a fost de 340 persoane. Atonție specială a fost acordată de asistență caro a rămas până la sfârșit, și după aceea multe broșuri au fost date publicului.

În timp ce cele de mai sus se petreceau, fratele Franz era în studiourile stațiunii de radio „La Americana”, tratând în limba spaniolă cuvântarea „Libertate în lumea nouă”. Aceasta a durat o oră și a fost difuzată printr'un lanț de patru stațiuni de radio, două în Santiago și una în Rancagua iar alta la Concepción, la circa 500 km. distanță. Fratele Traub a activat ca crainic. Aceasta cuvântare expune deasemenea religia, mai ales aceea a Ierarchiei; și în decursul difuzării prin radio, trei sau patru plângeri au fost adresate religioșilor prin telefon. Dar stațiunea de radio a ținut la contractul ei și a refuzat fie să cenzureze stropii „fiorbinți” fie să înceteze transmiterea. Separatia dintre biserică și stat există și în Chili, și guvernul nu este cu totul favorabil Ierarchiei. La încheierea cuvântării unul dela biroul poliției postului de radio, a ieșit afară și a corut adresa sucursalei pentru mai multă informație. I s'a dat broșura care conține cuvântarea.

Unii oameni de bine au asistat la încheierea adunării la Estadio Chile, și asistența la încheiere ora de 80. Fratele Knorr a sorvit pe platformă, și frații l-au însărcinat, plini de bucurie, să ducă iubirea lor frățească și salutări tuturor fraților lor în tot cursul călătoriei sale. Aceasta a fost o mică conferință la Santiago, dar spiritul Domnului a abundat printre frați; și întâlnirea cu ei a fost o învioreare și plăcere care nu va fi uitată. Acei frați puțini, ca prime fructe ale Domnului Dumnezeu în Chili, dau promisiunea unei mari mulțimi, care vroa deja să ia poziție pentru Împărăție ca o consecință a activității erodicioasă a Chilienilor în urmarea ultimelor instrucțiuni a organizației. Mai mult decât atât, în timpul vizitei fratelui Knorr s'a stabilit în Santiago un birou de sucursală a societății și a fost pus sub supravegherea lui Joseph Ferrari, absolvent al Colegiului Watchtower.

În modul acesta Chili este acum independent de biroul sucursalei din Argentina. Frații Chilieni, împreună cu fostul serv al Depozitului, au făcut lucruri bune și laudabile în serviciul lui Dumnezeu în anii trecuți; însă era loc pentru organizațiune în linii mai eficace și această reorganizare este în curs în întreaga țară. Doi pioneri speciali au fost deasemenea desemnați pentru serviciu, și sosiroa timpurie a altui absolvent al Colegiului Watchtower era de așteptat. Stabilirea unei alte săli a Împărăției, în altă parte a orașului, aproape de cartierul american, a fost deasemenea proiectată. În modul acesta noi ne bucurăm de largile perspective pentru creșterea lucrului Domnului în Chili și alte țări Sud-Americane, și suntem recunoscători lui Iehova pentru vizita la timp a președintelui societății în astfel de țări.

(Watchtower din 15 Mai 1945)

